

Edebiyat Defteri

hayalayna -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
23 Kasım 2023 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Ateş ve su

Asırlardır ortasındayız yangının
yüreğinden mi getirdi
nereden buldu insan
hangi cehennem işi bu ateş
ve su nasıl bir ızdırabın sonucu
kirpiklerinin arasından
düşerken yüreğimin çöllere
göz yaşların kadar masumdu
bir o kadar hayattan bedevi
zindan müptelası Yusufun ve
ateş heveslisi İbrahim'in sevgilisi
hepimizin tek olan Tanrısı

sırtlanlar dişliyordu insan yanımda
ateş yutuyordum her yeni gün
geceye düşünce ellerimin ayası
su hasretiyle yanıyordum doğrusu
tutamıyordum usanıyor uğurluyordum
kaçan kurtuluyordu yahut
ben öyle sanıyordum unutuluyordum
israfilin ötmeyen borusunun uzunluğunu
hızır ile yoldaşlık yaptığım zamanlardı
dayanamazsın dedikçe yak diyordum
ateş yüreğime düşmüş ben peşine
sevda heves yok bundan gayrisi...

lakin dün gece son yıldızım da
takılıp gitti bir çobanın peşine
geçti sırat köprüsünün üzerinden
gerçeğin üzerini kaplayan ateş
son bir çabayla haykırdı
insan yüreğinin çabaların boşuna
seccadeler yırttıran nefsimden kaçış
yalan suya döndü ölümü gördü
su gibi saf duru senden sana akış
ansızın karardı kandilleri semanın
ızdırabımdan su buhar olup ateşe döndü
sevdalım git artık yalan ateşi söndürdü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/14486/ates-ve-su.html>

Şarkı söyleyen kadınlar

Yürekleri sığ bir denizdir ne gemiler gelir de geçerken
hevesleri kursaklarında oturuverirler karaya
ne mal'a telaşları vardır ne mülk'e gezseler ya ülke ülke
hayat aşkın bittiği yerde sonlanır masumiyet dudaklarında
en gizli hazinelerini krallardan saklar bir inada bir murada
aksini bulur pespaye çirkin surat korsanlara verirler

saçları dolaşık bahtları karışık yavrulu yavrusuz
yürüyen duran oturan kalkan lakin illa ki şarkı söyleyen kadınlar
umudun seher meltemi gibi yaz sabahlarına sıcacık uyanırlar
bu kışta bitecek nasılsa dönecek gök yüzümüze telaşlı kırlangıçlar
adam olmanın birinci kuralını diyivereyim mi sizlere
yaşamaktan bir netice çıkartmak istiyorsanız "O" kadınları dinleyiniz

sonra yüreğinize sorunuz masallarınızın kahramanlarını
anne anne sözleri kulaklarınızda çınlayacaktır
hatıralarınızı öldürdüğünüz gecelerin sabaha ulaştığı anlarda
güvercinlere ekmek ufalayan menekşe gözlü kızınızın
kırmızı başlıklı şapkasını çalacak diye peşine düştüğünüz hain kurdun
yüreğini yumuşatabilecek güç kadife seslerindedir ah o kadınların

şarkı söyleyen kadınlar geçip gittiler dünyamızdan
uzun zamandır suskun şiirler yazıyorlar hayata dair ve artık gülmüyorlar
oysa karıncanın kalbi kararınca güneşe doğru yürür ağır aksak
kafası karışsa da ayakları karışmaz yol onu doğru yuvasına götürür
çekirdek kabuğu taşır kendiyle yarışır bakmaz ardına
zalimlerin zalimliklerini vurmali birileri yüzlerine yüzlerine

zamanın kırbacı şaklarken daha bir hızla yüzlerimize
hayallerimizden koşarak gelen çocukluğumuz tutunur eteklerine
uzun topuklu papuçlarından düşmüşlerdi henüz gençlik varken yanaklarında
sonrası malum hatıratlar herkesle beraber yaşanmışlık
şarkı söyleyen kadınlar tanıyorum ak pak bütün güzellikleriyle karşımda
şimdi saçlarına düşen aklara inat rüzgarlara karşı duruyorlar uzun zamandır susuyorlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/14530/sarki-soyleyen-kadinlar.html>

İsim Babası

Yıldızlarla düşüyor saçlarından
gülümseyerek eğreti sevdalarımız

her gece yangın yeri telaşı yüreğimizde
alev sarmış bacayı çatı çökmek üzere

uzandıkça daha tutamadan bırakmışlığın acısıyla
içimizde yaşayan çocuktu sevdan

malum kalem kaderin öteki adıydı
aruz yazdı hece emzirdi şiir büyüttü seni

ben yalnızca adını koydum aşkın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/14571/isim-babasi.html>

Şömine Muhabbetleri

Boynunuzun borcuysa
yaşamak denen ağrı
sırf bu yüzden inatsanız
ta başından hayata
umudu unutmakla
eş tutuyorsanız birde
yufka yürekli hemde
insan gibi bir insansanız

unutmuşsanız Hele hele
kendiniz için yaşamayı
asırlar önce
vefasız akşamlardan
medet beklemekle geçmişse
ömrünüzün tamamı
yada buna yakın bir kısmı

sabah güneşi gözlerinizin
güzelliklerine veda etmek
anlamına geliyorsa
düşmanla zamanla
paylaştığınız bir dilim ekmek
takılıp kalıyorsa boğazınızda

adınız da sevdaysa
gözleriniz ela saçlarınız
zifir kara sözleriniz doğru
doğurgansanız acıları
sürekli yarınlara doğru

hem fakirsenez madem hem de
benim gibi gurursuz
hatırlayın her zaman
büyük ateşler yakmak için
önce küçük otları tutuşturursunuz

buyurunuz tutuşturduğunuz
alevin karşısında keyifle oturunuz
nasılsa kor tutmaya başlayınca
göz yaşlarınızla yeniden
yeniden alevlendiriyorsunuz

ölümü anlatmıştınız ya bir gece yarısı
tedirgin sesinizle telefonda

ruhumu öldürdünüz biliyor musunuz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/14761/somine-muhabbetleri.html>

Uyusun Şiirlerim

Bilir misin
kaçıncı metresinde yer insan
hayatının vurgununu
deniz ise bahane söyle

kaç kulaç sonrası
kollarından ayrılır derman
tükenir gücün doğrusu
yaşama hevesin de yoksa

nefes alma zamanı
umutla ciğerlerine dolan
hava keseciklerinin
ölümü getirmesi gibidir aşk

geçince kırkını
inadınla kıran kırana
yüreğinde dalyanları
birbirine katan sevgilinin
uzanamadığın ellerindedir
geçmişin ve geleceğin
yaz kış bilmez tebeşiri

yazmak istese de suda dağılır gider
kim koyacak önümüze,
bizi haklayacak aklayacak
paklayacak tenesiri

yakamozlar deri ustaları gibi
yüzünü bir acıya bir neşeye çevirir
mehtap bu gizler çilelerini
ayın yüzünde hüzünle devşirir

ya deniz yıldızı dibinde deryanın
dorukları nereden bilir
gün ışığı derinlerden süzülüp gelen
kaç deniz atının terkisinden atmıştır
saçları ak alını pak süvarisini

durdurun bu zalim gidişi
dinginliğine sığınsın susmaların yaşamak
yoruldum artık susturun kelimelerimi
şiir uzan uykuna aşk peşimi bırak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/15096/uyusun-siirlerim.html>

Güvercinlerin şairi

Sabah ezanlarıyla uçurduğum güvercinler geliyor aklıma
dünyamızın daha hayata küsmemiş çocuklarının ak bakışları akranlarına
illa ki hatıralarımda çemberle beraber çevrilen hayatlar
horoz şekeri leblebi tozu dişlerimde bir unutulmaz ağrıyla keçi boynuzu
çıkırıkçılar yokuşunda ilk düşüşüm anafartalar çarşısında kayboluşum
dahası Hacıbayram'da ikinci vakti ağlayan gözlerimi silen dervişin elleri
durdurun bir imkan varsa sonsuzluğa giden bütün güvercinleri

gök yüzünün kurak düşlerinin kurgucusuyum içimde derin bir kuyu
çocukluğumdan düştüğüm yolların esaretinden kurtaramıyorum kendimi
ne zaman dönsem memleketten günebakanlar boynunu bükerdi yollara
sonra Ankara bir güneş gibi parlardı ufukta umudumdu aşklarım
ben ise mağrur gururlu dahası vedasız çekip gitmelerden keyif alırdım
aklımsa inadına camlarına yaşlı otobüslerin ardında kalanlara takılırdı
paçalı güvercinler hep evlerine dönerler çekiktir kanatları

eyvah çekiyor da inadından eyvallah demiyor mazlumun katili
ahkam kesiyor durmadan hakim mizanı bozuk terazilerin başında vebali var
kırmızı kiremitlerin yerini alan intizar kömürün isisiyle daha da karardı bu kış
kuş gribinden korkuyor cahil kıt akıl aç bırakıyorlar kuşları bu nasıl intikam
balkonuma sayısız güvercinler aldım yüreğime sınırsız kanatlar taktılar
esnaf sağdan soldan bakıp gizlice gülüyor hele biri var berber benden hınzır
güvercinlerin şairi yüreğini de doyur diyip diyip gülüyor işte halimiz

sisle kaplanıyor şehrin üstü bu mevsim hep böyledir Ankara puslu
hasret ciğer yakıyor daraltıyor nefesi mecburen alıyor veriyoruz yapmadan hesabı
bir tek Tanrı biliyor olup bitenleri çarpıyor bölüyor çıkartıyoruz faydası yok
acının bahanesine sarılmak acizlerin işi bize direndikçe kazanılan hayat lazım
gönderdiğim bütün güvercinler ulaşmadan menziline öldüler tek tek
kasketin düşmeden başından deniz dolanmadan ayaklarına ve güvercinler babam
güvercinler masumdurlar ne günahları varsa at vebalini benim boynuma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/15689/guvercinlerin-sairi.html>

Eminiz

sonsuz
büyüklükte
kanatlarını
açarak
gök yüzüne

durdur
acılarımızı

İsa isen İsa
Musa isen
Musa

çal asanı
yar bir baştan
bir başa

çile denizinin
kala kaldık
ortasında

sağımız da
yalnızlık korkusu

solumuz da
firavun ordusu

Mekke'nin
yetimlerinden
halimiz

kurtar bizi
ey sevgilimiz

kainat tümünden yalan
bir tek senden eminiz

-----Tüm dostların Mevlid kandilini kutlarım-----

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/20494/eminiz.html>

Göğsünde iğde kokulu benler

Bütün bu yollar maziden ikbale ağlar
gittiğin yer hakimiyetine mağlup gidemediğin intizar
kırmızı kiremitli çatıların masum güvercinleri
ayrılığa kanat çırpışındaki heyecana baka kaldılar
ben ise en çok sende ki bu hale şaşırdım

ve bir de bin bir emekle büyüttüğüm küçük saksı esiri
gözlerinle yarışan kurdelesiz yalnızlık şiirlerimi
balkonumda kurumak üzere olan cezayir menekşelerinin
suskunluklarına inat bağırarak okuyuşumdaki bu hale
kesinlikle eminim hala iğde kokuyorsun yar

gece bütün kirini silip atarken yüreğimin
endişelerine kapılıyorum kapı ha çaldı ha çalacakların
kulak kabartıyorum her tıkırtı martı çığılı
deniz kokuyor buram buram bu yüzden aşkı tuzlu seviyorum
sonra kırılıyor daha basmadan üzerlerine deniz kabukları

bilmiyorum bilememenin isyanına takılıyor hep yüreğim
tökezledikçe kaldırımlarında o kasabanın
önü arkası karanlık habersiz adamlar asıyorum asmalarda
sorgudan masum çıkacak gibi değil bu defa adam
hala esrar içiyor mu o çocuk uzaklaştıkça gözlerinden ah bir bilebilsem

aldırmıyorum artık keşmekeşine kaptırdım yakamı hayatın
derdim günüm göğsündeki iğde kokulu benleri saymak
ne masallardaki dev korkutur gözümü ne beyaz atlı prens
gel dediğimde gelmelisin diyorsam git dediğim de gitmemelisin
bir sen bir ben bu sen bu ben say ha babam say bitmesinler

kadınım bir macera kadar hızlı alavereli dalavereli
pancar kırmızısı dudaklarına bu hayatın mührünü basmadan
ne kadar zor olursa o kadar zorluğuna katlanıp
iğde kokulu göğsündeki benleri saymadan gitmeyeceğim buralardan
el verir ki hayat tek oyunluk bir şanstır avuçlarından at zararını gitsin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/29214/gogsunde-igde-kokulu-benler.html>

Gece obanları

Biri gider biri gelir
aç sevda kapısı yüreğimiz
saçlarında yıldız büyüten
gözleri korkulu yeşil
ekmeklik buğday ten
sever mi bizi bilmem
sebepsiz menfaatsiz
ellerimizden beslenen
kuşlar hep mi nankördü sahiden

önceleri kıştı yoktu
gidecek kapıları birer ikişer
ardı ardınca çaldılar
çaresizlik içinde gece
sırlar ülkesine sığınmışlardı
durduramadık içeriye aldık
yüreğimizi didiklediler
ah nasıl da kalleştiler

şimdi bahar uyanır
yağmur mevsimine doyar
gamzene çiçekler doldurursun
gülerek gelirsin yanımıza
oysa çoktan sabah olmuştur
uyanır ceylanlar su başlarında

gitme vaktine yakın gel
kurtlar kuşlar duada
zöhre yıldızına aşık ozan
yolunu kaybetmiş gece çobanlarını
sırtında taşıdı bunca zaman

aşk cehennemden çıkartan oyun bozan
soruyordu öyle de çok korkuyordu
sabah olmasından

yüreklerini ardıç ağaçlarına astılar
tan vaktiydi tam vaktiydi ölümün
Hayattan gülerek uzaklaştılar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/29902/gece-cobanlari.html>

kerbelam

gidiyorum cennet gülüşü
dönüyorum cehennem ızdırabı
bırakmıyor yakamı
saçları gayet uzun dokunulmaz
akıl veriyordu aşk diye
ah bilse lazım değil bize yaşamak

şimdi örtünme vakti
bulunuz ruhu kayıp setrelerimizi
yakasız gömlek getiriniz mümkünse
idam sehpaları da gerekmez
sual sorgu münker nekir ne varsa
çekilsin bir kenara burdayım
Rabbimin huzurundayım

bir Mesih çeker bir de ben
de gelir mi bilmem artık giden
bunca hadiseden sonra
" Aya bak " dedi ve sen küçül
baktım ay yüzlüydü ay yüzüydü
büyüdükçe büyüdü keder
kalbi ferahım sen kal
bize şimdi gitme vakti

karşımdaydın masum gülüyordun
habersizdin bildiklerimden
avuçlarındaki çizgilerden öğrendim hayatı
bilmediğin kadar bildim içini dışını
saklısı gizlisi yok kalbininin
ulaşma derdinde hep kendinde
kelamsız selamsız kan ter içinde
gök kuşağı düşlerim

önce yağmur doldursun
ey sevgili
düştüğüm çukurlarını
sonra sen gamzelerim de
ben kerbelam

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30779/kerbelam.html>

Gecenin çocuğu

ocukluğumun
korku dolu
bakışlarında gizlidir

kaybettiğim
topacın ipi

yada mahkeme salonundan
ayrılıp giden annemin kokusu

hayattan aldığım intikamın
sebebi budur doğrusu

her seher günün ışıklarıyla
l kanaryalar gmerim renk renk
gözlerimin ferine

ışıldadıka gnaydınları
sndrsnler diye

ah benim düşlerim
gece hep gece

gün doğar sessizce
gkkuşağından düşerim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30898/gecenin-cocugu.html>

Ulaşanlara

sonuna ulaşırsa yolların
ayın gölgesinden çıkınca
bir yudum su olasın
dönüp duran dünyanın
yalandan avuçlarında

ne çok güvercinler öldürdüler
öldürdüler de bitiremediler
bir yudum su hayattı doğrusu
çöktü üstümüze uğurlusu uğursuzu
kuruttular bedir de kuyumuzu

cami avlularında
şadırvanlarda su sesi gider
en ulaşılmazlara
kelami kalbin ritmi belirler

tespih tanelerinde
sıralanmış nuru gözlerimizin
hu kanadındayız ak güvercinin
bindik kanatlı atın terkisine

kargalar çığırkandır ve kara
güvercinler hep susar biliyorsun
bir avuç su bul serp dudaklarına
hakikat güneş gibi ortada dursun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31013/ulasanlara.html>

Zakir

Hayatın nefes alma meselesini
kör bir kuyunun dibinde bırakıp
unutup her gün gibi güneşin doğuşunu
uyanırken sabahına kuşlarla
bir lokma ekmeğin telaşında
sahibi ruhumuzun salasını okuttu
yollar boş yüreklerimiz inadınla dolu
ah neymiş bu sendeki bitmez uyku

yüzümüze çarpan suyun üşüten
saflığında bulduğumuz huzur
kalk diyordu ayağa durma saf tut
manzara kıyamet teşbihinde hata
tespihin ucunda yemyeşil gözlerin
parmak uçlarıma kadar göz yaşı
damarlarımın son noktasına ulaşan dua
göremezsın açmaz isen gözlerini

ayaklarını yere vurdukça yol
göz açıp kapamada biten mesafeler
kalp açan anlık nazar günah kapılarına kilit
dolu dizgin soylu atların gerçek süvarileri
son haberin müjdecisi çölden
kurtuluş diyerek çıktı geliyor uyan
kaç asır üç beş dakikaya sığdı
vaktim var diyorsan ömrün tümünden yalan

Ey gece yolcusu kalbinin sesini
duymaz mısın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31144/zakir.html>

Ağulu bal ve bıçaklanmış dal

Adını bilmezden önce tadını bildim
kaç katmer toprak varsa örtün üstümü
çekilsin kanım damarlarımdan en kuytularına
olsun zaten hayat dediğin bıçaklanmış dal
ve aşk en halisane haliyle ağulu bir bal

avluda iki boş musalla ölüm tek tadımlık
beyaz patiskalara sarılmış dolaşık yollar çıkmazı
metrelerce serap gün ışığı sarıldığımız günah
ayağa kalkmış sandukalar kim etse kin gütmez kendine
gelse tutuk gitse buruk talan olmuş güllerin bahçesi

çakıl taşları batmadan ayağının tabanına
acımadan dibinden tavanına şu bilmem kaç asırlık nasır
uyku girmesin varsın huzur girsin yeter
güvercinleri uyutan gözlerinin derinden yuvalarına
aldırma çürütürüm bu hırsla bedenimi bırakmam toprağına

cennet sofralarından kalkacakken her sefer
güler yüzlü çocuklar koşturuyorken dergahında güneşin
naz vakti diyorum gülüyorlar namaz vaktiymiş
secde-i sehiv ettiriyor hayatı hep tekrarına mecbur şiirlerim
inadına aklıma gelen kırık şarap çamçağı gözlerinde

şuncağız dünyanın çember sakallı kaç dilencisi kaldı
derleyip toplayıp getirsem hepsini de huzuruna
el açsak himmet toptasak sevi dağıtsak bigane bağlara
esrisek candan geçip sofiler kıza da bu hale iç sen de
üzüm kaç derece sıcakta kaynar yüreğim kaç derecede

olsun zaten hayat dediğin bıçaklanmış bir dal
ve aşk en halisane haliyle ağulu bir bal

03/haziran/2007
Ankara-Hacıbayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31255/agulu-bal-ve-bicaklanmis-dal.html>

Kalleş

Ey bahanesine yenik aşk
uslanmaz gönül adam olmaz baş
çamur deryası dünya yer gök leş
kurşun yağıyor sağından solundan
en tepeden aşağıya makam mevki
ölüm ne kor yığıde ayrılık ne ki
satılmışlık kokuyor memleketin dağlarında
kalleşin adını koyamıyorsun kardeş

Ey uzun zamandır rahmete hasret
kurak çorak gülmez memleket
bu yağmurlarda neyin nesi söyleyin
evlerin pencerelerinden camlarını kırıp
elinde pusula can acıtan rüzgarın girişi
zalimce parçalarken her kirişi
satılmışlık kokuyor memleketin dağlarında
kalleşin adını koyamıyorsun kardeş

Ey kundaktaki bebe bak bunu iyi belle
şu dağlardaki itlerin ve bu dağlardaki çakalların
köpek gibi boynuna yuların vurulacağı gün yakın
ammavelakin bunları yüreklendiren soysuzların
içimizde ak bakıp kara hesap yapanları da var
ananın ak sütü atanın al kanı artık helaldir sana uyu
gözünün bebeğidir şimdi vatan ey güzel ana
o mübarek ellerine kınalar yak oç pek yakın

kardeş
kardeşin adını koyamıyorsun
kalleş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/59610/kalles.html>

Uçurum

efsunlu kelimeler arıyorum bilesin
okuduklarında iki küskün gamze gülü
alnımın derin çizgilerine aldirmeden
mahlukata matbuattan haberler verecek
çünkü aşkı bilen kimse kalmadı

tek kelimedede sınırsız kâinatı sırlarıyla
dümdüz ediverecek sözü söylemek için
eliften sevda geceden aydınlık ve üç kişilik
şiiirler yazma çabasındayım artık
bir zahmet okuyanlar okumayanlara anlatsın

bu mevsim sonsuzluk başı dik bir yar
bulsam ativereceğim kendimi en tepesinden
uçmaktan muradım sürünmekten bıkmaktır
sen bakma ayrılığa aldirmeden görünüşüme
mahşere sürülen atlar ancak terleyince çatlar

iki denizin ortasında kocaman bir dağ
düşün yalnızlığın akli başında olabilir mi hiç
dinlendirmeden dillendiriyorum kelimeleri
ki yıldızları kovalayacak madem gözlerin
geceden muzdarip heceler düşecek bahtına madem

badem gözlerinden tek damlada düşür uçur
o sıra alelacele karalar giyinen geceye sor söylesin
matem elbiselerini ütölemeye ne gerek var
olduğun gibi gel şiir tutsun yasımı ikimizin yerine
gözlerinden yaş ellerinden saç gitmeyen yar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/60156/ucurum.html>

Parya

ellerim iki vebal taşıyor yazdan kışa
üşümeselerdi düşürmeyecektim emanetini
korkuttu kalbimi gidip dönememenin endişesi
parkamın yırtılan cebine dönmüşüm arkamı
bir yağmur gibi ansızın geceye yürüyorum
sen ise bir aydın havası tutturmuş gidiyorsun
ağladığın her anı anlıyor ayrılığı içimde taşıyorum

düşün ne kadar yol varsa katlettiğim dündür
kahrettiğim her gecenin ardından mutlu bir gelecek
kesinlikle alından vurulacak kırmızı bir güldür
çünkü dalgın gözlerle uzaklardan baktığım
denizin saçlarına düşen yıldızları ağlatırken zaman
kırk katır mı kırk satır mı bilemiyorum amma
kaynayan tüm cadı kazanlarının sebebi benim

böyledir işte kıymetsizlik doğuştan yafta
nasipsiz bir tutam çörek otuyum varlıksız ruh
asırlık çınarlara sevdalı yaz yağmuru mantarı
bilmez misin içimde prangalarına aşık bir adam var
odamda güdük midillileri savaşa hazırlayan çocuklar
sorup durma artık olsa söylerdim Allah için
Ankara'da bilinen tek masum yok sevgilim

aç kalınca atını çok bulunca bahtını yiyen
uzun zaman önce yoldan çıkmış
şirin mi evet şirin bir halk kahramanıyım
haymatlos düşlerin kurgucusudur aşk
olsun bazı kaybedişlerin kazancı sonsuzluk olur
ne para ne mal ne mülk eni konu kendime
ısrarla şiir sevdalısı bir ülke istiyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/60479/parya.html>

Çatlayan atlar

düşündükçe bırakmıyor peşimi
isim istiyor benden ille de siyah beyaz resimler
gece aç bir köpek gibi kokluyor leşimi
şehre sürgün bir yılan ardına dönük bir bulut
Şems'ini kaybetmiş bir Mevlana'yım şimdi
Aya baktım üşüdüm üstümü örtün

karanlıkta yol bulmak kaybolmaksa da
hakikatte bu direniş hayale gem vurmaktır
matemine düşmüş saçlarımı düşün tastamam
aklına tarumar olmuş gelincikler gelsin
iki bilemedin üç ay evvelinden ayrılmış yer
çınar altı kahvesi gibi gölgelikte mezar

ak ellerine inat tuttuğu yerde okşuyor
kabzasına adını yazdırdığım silah
sonra soğuk demirine yapışıyor dudaklarım
tükürsem kanla dolacak yer yüzü o dakika
iki kelime ezberliyor yazmaya başlıyorum
ayrılık cehennem sofrası kavuşmak son lokma

üç günlük dünyanın yalandan halleri
anlamaya bile çalışmıyorum bu ağır dönüşü
uyusam uyansam gitsem gelsem hep aynı
makûs bir talihin oyunu benimkisi çocuk
kim kazısa boş çıkıyor kendime mahsus bir kin
yüreğimdiki Kırgız atlarını çatlatıyor kızım

kimseler bilmez süvarisi iyi bilir
çatlayan atların gözlerinde ölmeden önce
kim terini silse ebediyen o kalır
ey merhameti sonsuz adı âleme ayan Tanrı
şu kainata kara çalan dilleri sustur
bir ölümlük zaman ver bir günlük gülistan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/60977/catlayan-atlar.html>

Kayra

açınca sonsuzluğun kapısını
yağmur bulutları dolanınca etrafında
ellerin değilse de duaların üşür
kargalar üşüşür başucuna ölmeden
sanatoryumda yatar kış bu son mevsim
güneşin ciğerlerinde bir tutam duman

yol bulunca yorgunluğun dili
kara kalem ak sayfalara usancı yazınca
pespaye orduların zaferi bu kadar olur
pembe panjurlu evin kırmızı başlıklı kızını
dakkasında satar nenesi hain bir kurda
aşk neyin karşılığıdır ayrılık neyin

bin bir belaya musallat olmuş başını
vurduğu duvarların çatladığını gören adam
çatık kaşlı gümüş gülüşlü kadının
önce gözlerinden sonra rüyasından çıkıp
üç vakte kadar falına ardı sıra da öfkesine yatar
bilmez misin hangi falcı Tanrıdan güçlü

kapını çalanı boş çevirme
gülüşün sadakatinin sadakası olsun
kim bilir belki de aşkın gerçek adı Hızır'dır
döner dolaşır çalar denize karşı kapını
bizde ise yağmura doyamadığı için
ağaç mantarları olabildiğince yassı ve güdüktür
yazın orman yakarlar kışın yürek pasesi

git şimdi karanlığın ardından ışık ol gel
unutma gündüzün şerri gecenin hayrından iyidir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/61530/kayra.html>

Vakit

şu zamanın sahibi hesap mı bilmez
muhal farz kaç Mesih bekleyeceğiz daha
asırlardır kendi elimizin kirini yıkarız
duvarda saat dönüp duruyor hep aynı yerde
ey hayali perdelerde yırtık üstüne yırtık
Hacivat Karagöz oynatan hayat
giderken dönmeye söz verenler nerede

ömrümün zirvesinde ziyadesiyle
yorgun dizlerimi ovuştururken ellerim
anlayın tepe taklak bakıyorum hayata
yaprak döküyor ağaç ölü kusuyor toprak
solgun ay sinsi deniz batık gemiler
rüzgarına hasret yağmursuz başaklar
bire bin verecek tohumlar arıyor

can kulağımla dinliyorum kainatı
sessizliğin sesiyle savruluyorum oradan oraya
kurumuş yaprakları genç rüzgarlar taşıyor
son da olsa yeni doğacak olanlara bu bir bahar
deniz kabuklarının atıldığı çöplüklere düşler kurdum
şimdi cam bir fanusta ufacık bir kaplumbağanın
gözlerinden iki damla yaş olup akıyorum

bakıyorum güneş kısır bir aydınlık içerisinde
ışık var ama sıcaklık yok düşerken üşüyorum
öyle zamanlarım var ki alıç alıyor erik satıyorum
kim toplayacak bilmem toparlayacak aklımı
çocukluğum çokluğuma yokluk karıştırırken
uçuruma doğru sürüklüyor yalnızlık ordusu
süte su katmışlar yaşamak fikrime ölüm

sonsuzluğa açım elimde değil
sütten kesilmiş kuzular kuyruklarını emiyor
anne kıyamete daha ne kadar var

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/61774/vakit.html>

suyun rüyası

kaç kişi toplanıp kaç rüya yorsanız hayra
aksi çıkar var mısınız bahse
nenemden bilirim suya anlat derdi halini
ve kesinlikle içinde sır tutardı su
dağların eteklerinden ovaların çiçeklerine
bu son olsun baba bana selam yollama

pancar motorundan araba yapmıştım
ceviz ağacından düştüğüm sene
koca kavak ağlamamıştı amma küçük servi
saçlarıma serivermişti gölgesini
kanını emen çocuklar ağlamaz anne
bırak su testisi su yolunda kırılınsın

oysa ne çok sevmiştim yaşamayı
yurtsuz dağ kadınlarının ak boyunları gibi
tertemiz şerefli bir gençliğim vardı
okul dönüşü yanaklarımdan öper
eteklerinde madımak saklardı zaman
ben ise taşı tarağı toplar kaçardım aşktan

kimi görsem sorarım şimdi
siz rüyalarımın kim bilinmez kin tutmaz
ak sakallı dedesi misiniz sahi
boşuna gelmeyin uyumuyorum
korktuğum karanlıktan öte kelimeler var
kaderim yazmaya usandığım kalemin dilinde
artık suya rüya anlatmıyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/65219/suyun-ruyasi.html>

kuş bakışı

şehri yalnızlığına terk ediyorum
yılğın gece türküleri ve esmer kadınlar
yol bilmedikleri için yatıya kaldıkları
bu adamın adını artık anmasınlar
kuşkulu bir ölüm gibi kışkırtıcı ey yâr
kestikçe gürbüzleşen saçlarında
yağmur ormanlarının kokusu var

ellerim güz sevmezmiş bu kadar
aklımda zeytin toplamaktan bezdiğim
çocukluk yıllarım olmasaydı eğer
şimdi kırılmış kirpikler toplamayacaktım
dökülmüş kaşların bakışlarından
bir sen anlıyorsun ayrılığın acısını bir de
" dönmezsen ölümü gör " diyen annem
bu kış kaç kuş yuvaya dönmeyecek

günebakanlar bükünce boynunu
aşk darı eker ömür tarlasına insanın
gece kuşları üşüşür birden elleri uyuşur
her kapı kapanmaya yüz tutar akılda
kırılmıştır artık tutunacak dalların
sonsuzluk ağacından bir kalem düşer
Tanrı ölümü de yaz der katibine

yaz eski tel örgü kuşları gökyüzü bakışları
"azat mezat beni cennette gözet'

Uçur Gitsin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/66065/kus-bakisi.html>

lain şair ve sair aşk

çocukken oynadığım evin tavan arasında saklı
el yazması kitapların yangın korkusundan
bir de annemin kokusundan tanıdım aşkı
mahkeme kapısından ayrılıp giden üç kişiden
üç ayrı hikaye kaldı miras misal biri ayrılık
mümkünse duaya çıkmış ellere söyleyin şimdi
yağmurlar bu gece çok ama çok oldular

komşu kadınların gözleri anne gibi bakar
evi su basmış çocukların eskimiş elbiselerine
kime ve neye ihtiyacı vardır bir köstebeğin
postu serince yere alemin dedesi gece ayevinde
ömrü al alevin üstünde geçen şaire gülü sordu
" kokusunu mu seversin söyle tenini mi "
susmak bazen hayata tümüyle karşı koymaktır

artık kalemin ucunu kır şu yüreği sustur
gece uyumayanların gündüzü olmaz bilirsin
üstelik lanetli bir şairin şiiri kimin aklında kalır
bulutlara çıksan ayağına toz başına taş düşer
hep bir hüznün rüzgarsız öğle sonraları yüzün
köprüler kurar yıkarsın kuruntuların geçit vermez
boşunadır beklediğin bu yoldan geçmez

her şiir derinliğine yol bulur aşkın
ben lanetlendim yazacağım derken aşkım
kaç top kumaş gider şairlik libasına
altı üstü bir kızıl elmayı kaç kişi dişler
derleyip toplayıp getirdiğin geceler senin olsun
yar döşüne gül döşemiş öyle de şaşkın
aklı evvel güvercinleri gamzelerimden uçurur

tutun tutun tutun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/66787/lain-sair-ve-sair-ask.html>

uykulu yâr kokusu

eski bulut yeni bulut toplanın başıma
bu gök yüzünde melanet bu eskimiş tende umut
avuçlarımda dili dişi tutuk ölü serçeler var
yürek can pazarından toplanmışların güruhu
bilesiniz suskunlar aşka yazar çenebazlar ancak çatar
oysa çatlamış topraklarda çürümüş cesetler
kar bekliyor örtsün üstünü üşümüş yâr bekliyor

yârini döşeğine almayan şimdi düşünsün
düşündeki kim ise dünkü kin yanık kilim iki gözüm
ömrümüze zulüm canavarlar besliyoruz gürbüz
ay ışığına muhtaç su bakışına şu ak tenin bak işine
oysa afacan bir çocuk gece vakti çalar taşı ışığa
masum sokak lambalarının gözlerinde söner hayat
bütün kelimelerini çalar lügatin zalim karanlık

anlatılınca misal eskimiştir her masal
aşkın hayali cehennem kaçkını bir zarif yılan
her yalan maziden kendine mutlak pay çıkarır bak
demirci ustası zindancı başı sultan şah padişah
bilmez misiniz ardına deli dolanır düşü savrulanların
gücünü elden alan kendini kediye tırmalatır
uç vakte kadar zararın neresinden dönerseniz kâr

dönmeyenler aslında oldum olası bahtiyar
ama bilirim güzel adamlar kıskanç mumların inadına
kokusuna sevdalandıkları kadınların korkunca
aniden yakmaya çalıştıkları gece lambalarıdır
bu yüzden mi bekler geceyi şairler nereden bileyim
karanlıktı işte korktu gece seslendim özenmişim aşka
lambasına uzandı elleri yakma beni diyiverdim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/67079/uykulu-y-r-kokusu.html>

sis

öfkesi baldan tatlı yiğitler
eski köy yolundan karanlığa düşünce
ay yüzünü suya verir analarının
su Ay'a Ay kainatın sırrını saklar
bil ki karanlığa susanlar gider
sisle kaplanır dağ yarin eteklerinde
boşuna konuşursun ölüm var

umudu çalınınca insanın
gökyüzü solgun gül çehresidir
yeryüzü çamur deryası bas
uçacak değiliz ya sürünürken
dağlarda düş sahipsiz kuş üzümü
gözlerini yer ayrılık her resmin
o gün unutmayı da unutursun

ikimiz bir tende solgun iki beniz
mermer lahitte yorgun bin asır
suda nilüfer uykuda ak sakallı pir
kim bilir kaç damlayım gözünde
sınırsız akış terminalde o son bakış
gidişimle kırkladım adını a gelin
şehirler ölmez adamlar ölmüş

ustam ben iflah olmam bilesin
adımı künye defterinden silmişler
kış günü manda gönünden olsa gönül
düşününce düşmeyi dayanamaz üşür
puslu hava paslı demir yalnızlık
bozkırda bir mermi gibi patlar bozlak
gelir bulur düşünüzden vurur
sis kaplar adını önünü ardını aşkın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/68148/sis.html>

keşif

ayrılığa ilk annem ağladı
eski bir zamandı o çoktan unuttu
ben ise çocuktum çok korktum
bahçemizde oynarken şen şakrak
tutup topu gökyüzüne fırlattım
bekliyorum hâla ha düştü ha düşecek
ey benim Tanrım nolursun
aklımı tut topumu bırak

bıçak gibi keserken ayaz
yüzümü gözümü kapatmadım da
sokak çatışmalarında sakladım
gençliğime inat kara kaderimin
üç derin çizgili ak alınını
halimi bilmezlere bildiriler dağıttım
zannımca işte ben saklı gizli
o zamanları yaşamaktan dağıldım

şimdi göğsümde ağrıdır
aklımda soru binlerce yanığı
kör dövüşü hatırladıklarım
hakkını vermiyor mazi bildim
tahta ranza taş duvar arkadaş
yazılmadan yırtılan mektuplar
boş avluda baş efendi yalnızlık

demir kafesinde aslan terbiyecisi ateş
kaç kış bu sefer ölür diyenlere inat ölmedim
ama şimdi asıl şimdi aha şimdi
gidebildiğimce gitmenin öcünü alıyorum
çünkü yaşamaktan muradımı alamadan
üzerime gözlerinden devrilen bir çağ var

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/68956/kesif.html>

kış gümüş bir bakış

ömre bak akla zarar yaz ve yırt
ceviz ağacından tabut gülden kabza tut
karanlığa umut mu onu geç
asıl sorguda cehennem zebanisi ışık
mahkeme duvarı solgun şu beniz
günaydın hakim ki en zaliminden
beklerim gelmezsin halden bilmezsin
gümüş bakışlı yar ayrı mı düştük

kumsalda kış çıplak ayaklı çocuk
deniz kendine çekilince
sahilde martılar densiz birer ihtiyar
artık kim tutsa ellerimden giderim
feneri sönük deniz mi olur
yaşsız göz tahtsız kral bahtsız keloğlan
kimselere meyletme düşündür aşk
gemini kendin batır kaptan

şairlerin ülkesi olsa olsa kız kulesi
ayrılık acıların adası ancak yılan çıkar
uzak dur öfkeni bal yapandan
soğuk parkanın yırtılan yanını sever
yamasız gece yarasız dost beresiz baş
hale bak kerkenez de bir kuş
üstelik umduğundan çok bulduğunu yer
yuva özlemi var amma yolcuda yoluna gerek

bilmiyorsun bu dağın çiğdemleri sırdır
kar kalkınca çiçek açmadan ölürlər
setreni topla güneş değmesin ayak ucuna
biliyorsun eski solan baharın soğuk elleridir Aralık
bak kendi çukurumda dönüp duruyorum
yani yüzünde gümüşün ölümüne kış gülüşü
parlak gerdan ak saç bil ki gülücük olsan nafile
ayrıldık artık kelimeler topluyorum ardından

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/70183/kis-gumus-bir-bakis.html>

kırkınıcı harami

durgun bir sudur hep uyur
dağ yolcusunun gözlerinde öfke
simli gökyüzü şimdi sırlı ayna
bakınca şehre parçalanıyorum
deniz kabukları mı döktün
bastıkça kırılan kırıldıkça dağılan
dağıldıkça çoğalan yollarıma
sirkeli ekmek tadında aşk

kaçakçı sırtı yığınla gülücük
eski dost yeniden büyük düşman
öpücük tadında yılan dilli mazi
öç kokuyor kime açsam kucağımı
anca gül kurutuyor anılarda defter
bir Allah'ın kulu da yazmıyor
" dolunayda gölgenizden sakının
içinizde sayıklayanlar varsa "

ihbar mevsimidir kış üşüyen söyler
infaz memuru düş gelir yakalar
deniz göz çukurunda ıslak uçurum
boğulur katiller anneler gün doğurur
mazlum gibi gözüксе de meşhur yar
çoğu zaman kalemin şakisidir
ben ise kendi hayatımın sakisiyim
her çağ darmadağın olana kadar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/72359/kirkinci-harami.html>

gümüş gerdanlık

ürkme bastığın dalın kırılış sesidir o
ağlamak anlamının yankısı ak/la
yangın sonrası is olur gözlerindeki suyun
öp ve kimselere söylemeden sakla
kim anlar artık bakışlarındaki hüznü
gümüş gerdanlık takan kadınların
durmasın boynunda güvercinler ağlasın

rüzgarların savurduğu her düş
uzaklaştıkça gürbüzleşen çocuk bakışı
salıncaklarda zincir koparan aşk
tahtirevanlarda deliren padişah gülüşü
tebaasız bir efendinin arsız kölesiyim
ayrılık kelimelerinden kurulu kış ülkesi
gayrı herkes kendi acısına yansın

sönünce ışıkları otobüslerin
şehri terk yanında oturur koltukların
camına yansır bakışları yokluğun
oysa bir süre daha beraber gidiştir
ayrılık daha ilk molada vurur
tanıdık gelir bütün tanımadık yüzler
beyler çaylar şirketten anlayan anlasın

sağımda bir boşluk var ki savruk
eşkalsiz keder emsalsiz bir gamlı baykuş
sol diyeceğim amma sevmem bilirsiniz
göğüs boşluğumda taş gibi yumruk
nasıl sevsem öyle terk ederim gül rengi
çitsiz bahçemde korkuluk uyku
bu hengameden çıkan daha da dönmesin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/72797/gumus-gerdanlik.html>

tohum

düşmüşüm dizlerim kan
ki büyümemiş çocuksu bir huyken
başımda yaşamak denen şey
savrulmuş bir kılıç gibi hâlâ ay
gökyüzümü tırpanlamakta

düşmüşüm avuçlarım sis
annemin gözlerindeki yaşmışım
barut yanığında iz kadar
uyumuş kalmışım dizlerinde
ninni bilmez koca fillerin

düşmüşüm üveymişim
uzaklarda kalmış Tanrının elleri
bildim bir sen severmişsin
rençpermişsin daha doğuştan
var olanı hayata savur dedi

düşmüşüm aşkmişim
gül takınca başına rakkasenin
gecenin etekleridir zil çalan
o zaman hece aruzun aklına şaşar
yalnızlık uyutmaz kendi yan yatar

düşmüşüm bu kaçınıcı sabah
uykumu çaldırmışım yedinci cüceye
gitmiş satmış oda çirkin cadıya
avuçlarımda kâinatın sığıdığı tohumdun
koca cennete karşılık bir dişlik elma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/73490/tohum.html>

kuşpalazı

yeni gün türküsü kūs surat
kutsal arife mezar taşı gözlerinde
ve hayat iki sıra serviler dolu yolun
mermer taşlarını üşütür yürüdükçe
bayram var bu sabah sen yok/sun

yokluk sunuyor ellerim
kapının zilini çalıp kaçan çocuklara
kara geceden parlatılmış yıldızlar
gümüş kâselerinde duruyor öylece
hazırım Hızır bekliyorum hınzır geliyor

aklımız var hakkımız yoksa da
düşündüğümüzden çok üşüyoruz
kalbi hüznün bağıyor aşkı güzün
pay edene sormalı dağıtan masum
sofada boş terlik şimdilik

ama sofrada baş köşe hep senin
her yemek öncesi içinde aradığım tuz
tatlı kaşığının o zarif haline inat
yıllar var gelmeyeşine direnişim kabahat
nolur babasız çocukları aç bırakmayın

alnımda çocukluktan kalma iz
hastalık bu avuçlarım terliyor kim tutsa
savurup gidiyorum saçlarımı
hangi bulutun rüzgarıyım bilmeden
yağmur için yağmurluk var da
bu şehirde bayram için kavuşmak niye yok

bir başıma bekliyorum gelmiyorlar
mantı sikan ellerin yakasız mintan ilikleleyen seherinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/74322/kuşpalazi.html>

geceye övgü

gece ılık süt denizi
gönül ipek bir yelkenli
bir limana çeker beni
ıtırılı ve yaseminli

kurtlar çekilir kuytuya
bir olur dağ ile dere
bir mağaradan çıkar dağa
dağılır bütün âleme

saman yolunda çocuklar
düşer bir ceylanın izine
yüzünü mehtapla yıkar
bulanır altın tozuna

gece gönlüm çocukça hür
gündüz bir topal karınca
uçmak sırası bendedir
kuşlar uykuya varınca

her yeni gün bir hediye
müjdelere verir her seher
kınamayın güzel diye
güneş doğurur geceler

çıplak ayağıyla yürür
usul usul dilber gece
saçları dünyayı bürür
gece bir hintli mihrace

anlarsa anneler anlar
gecenin gizli dilinden
açılsın büyük kapılar
ötelere haber var

(eski defterlerden)

24.12.2003 Antoloji

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/74519/geceye-ovgu.html>

aşkı küffar

açınca kapısını yüreğinin
kahreden bir bakış karşılarsın yüzünü
dön geri utanacağına dön geri
demedim mi sana çıkma o sokağa
bilmez misin yokluğun ilk önce
bu evde kuşkonmazları soldurur
koca saksıda ufacık kurtlar dolanır
sonra yalvarırsın gel beni kurtar

çünkü aşkın iman tahtasında
ikrâra hasret gece güne küser durur
gülümsemeye başladığın an çürütür
nahif kelimeler ezberleyen dilleri
masum bir çocuk gibi gel beri yoktur
sonra intikam sarı bir güldür toplanır
nasıl olsa itikadın kadardır itimadın
bil ki imanından sarfınazar ettik aşkın

cevheri topraktan söküp alan
emeğine yanar kof çıkışına değil
kaç hırsız gözler yolunu gitme/sen
talan edilmezdi nazenin bahçeler
nasip Tanrıdan gelendir misal yağmur
sen ne yanına gidersen git artık gönlün
o hâl ki söze inanmayanın halidir
devri afette cümlesi çarpık çurpuk

devrik cümleleri sever ihtilaller
demem o ki bu sabah kitabımı yaktılar
yok yok devri ayaklarımın altından çektiler
ezip geçtiler öptüğüm bir gülün alını
yoluma ters aynalar koydular şaşırdım
kelimelerle biçtiler kefenimi ah nasıl ustalar
şimdi gidişime sevinen eteklerin zil çalsın
nesli küffarmış aşk olmaz olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/74929/aski-kuffar.html>

iki de bir ölmek

gün sokaklara taşarken
dün geceden sızmış kadınların
uyuşan ellerinde kaybolur
bira mayasının kokusu
mürekkebi donmuş kalemler
yıkılmış evlere benzer artık
manasını yitirdiği andır sözün
sokaklar ayazda sonsuzluk düşü
at işte adımların kuş kanadı

hayata açılan pencere
taşa tutulunca dost tarafından
zelzeleye alışmış saksıdan
küs menekşe yere düştü
yaşamak biraz da denge işi
oysa şimdi ipin üstündeyim işte
hayallerimden uzak durun
çünkü oynaşırken oyunu bozan
iki deliden biridir ölmek

bazen aşk savaşmayı da istemez
kaybolur gider kalabalıklara
sazendeler kaplar yolları sayende
yağmur yağar her toz çamura döner
tırnaklarım yüzümün sana dönük yanını
ayrılık toplasan kırk kat kirli çamaşır
toplamaşın her gece üstüne biner
kapımı çalma kadın deprem sabahıdır
duyduğum her sestem ürküyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75426/iki-de-bir-olmek.html>

kırık piriñ tanesi

emekli gece bekçisiyim
yani uyku düşmanı yani öç
ölüm gözlerimde oyun
çocukça ve çoktan sergüzeşt
şeyhim sanki şarkılar şaki
üç vakte kadar göç vaktidir

at pazarında gün ağarıyor
saat kulesinde çalınmış zaman
şekere dönmüş horozlar var
ibibikleri kadar kızıl bir gülsün
kehribar tespih dağılan akıl
sus sokağında aşktan yoksun

zahireciler bilir elbet
aşkın pirinci su götürmez
ama güvercinler işte
güvercinler dayanamaz
bulutlar çeltik tarlası
göz yaşlarım beynamaz

Mesih Tanrı katında huzur
çarmihta kalan benim
gerim gerim gersinler nidem
söz gelimi sen git özgür ol
sonra dön gel bir kurşun gibi
göğüs kafesimden içeri gir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/76351/kirik-pirinc-tanesi.html>

dilemma

kaldırımlara düşen her çığlık
bir masumun annesidir
öfke ile yokluğunu emzirir hayat
sütten kesilmiş çocukların
gel dizimde dur kocamış ayrılık
Tanrım aklıma mukayyet ol
hayatımı direnmeden bırak

bak ölü balıklar çarşıda
yakamoz gözlüyor gözleri
deniz öğleden sonraları
olduğundan daha bir uzak
göz yaşlarım yetmiyor
dönüyorlar hayata artık
susma zamanı söz seçimini yap

düşündükçe insanlar tekil
maziden akla düşen çoğul
ağlamak çıkartıyor nasıl
yalnızlığım bu şehirde düş
efsunlu bilcümle isim tekrarı
söyle bakalım kimden aldın
böylesine alev dudakları

oysa kışın bu şehrin üstüne
kömür tozundan sis çöker
bakarsın umudun yok olmuş
pozundan yanına yaklaşılmaz
en pespaye kadınların bile
sanatoryum yolunda çam ağaçları
nefesinin tükenişine ağlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/77274/dilemma.html>

kar körü

gidilen yolların izi
ardına düşünce adamın
tabanından tavanına
düşlerinde kör bir beyazın
tek siyah noktası
" O " dur

gelir dikilir karşına
iki çocuk annesi bir kadın
unutmadan tek tek yaz
" yaşamak "
biricik hakkımsın

güneşin ışığı
ölüme yürüyenlerin
sisli sabahlarına
aç gölgeler getirir
" hayat "
tuttuğunu kopartır

mezarda pahalı mermeri
ucuzculara duayı unut
olabildiğince uzaklaş
" gözlerimden "

son kaygısıdır
saltanatın toprakta bahar
var olmak adına tohumu ol
kırmızı bir karanfilin
" dimdik dur "

kardan adamların
sahibi olmaz çocuklar
doğuştan makamı sabâdır
nayı hayalin usulü
" aksak "

gözlerine mil çekilmiş
devlerin el yordamı yazdığı
" şiirin kaderi var "
bilmezler duymazlar okumazlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/78223/kar-koru.html>

kâbus

düş beyazda üşümekse
kırmızı çatılardan
sarhoş naralarına kadar
ayrılıkta hususiyetle
ucuz ve işte işe yaramaz
pespaye bir kilimdir
basıp geçiniz nolur ki

eski sobalar olsaydı
bir cüruf tutuşturup silerdi
sabaha çıkarmazdı
dalgınlık yangını üşüyenleri
ahşap evler de yok artık
kalkın gidelim kuşlar
nisana kadar ölmek var

dün gece hislerinde
tipiye tutulmuş bir adam
buzda kayan kızının
düşüverince alnında beliren
Venüs'ten yola çıktı
sen hayatımın oyunuydun
çanak çömlek patladı

parmak uçlarımda
kaybolan şehrin gözyaşı
genzimde isli ağlamak hissi
kömür tozundan sis tabakası
sizsiz sessiz şehir kusuyor beni
demem o ki üşümüşüm sarın
uyku ile vurun sevdaları

topal karıncalar uçun
sabiler sübyanlar kaçın
afakanlar basıyor rüyalarımı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/78576/k-bus.html>

serçenin kani

çocuktum
babamın
özene bezene
gül ağacından
çatal yaptığı

sapanla oynarken
hayattan koştum

şimdi farkına
varıyorum
fırlattığım taşın

ben kadar
küçük bir serçenin

yüreğine açtığı
yaranın

kaç kahr gecesi

o sapanla
çocukluğumu
yüreğimde vurup

sordum

neden
bu kadar erken
bulaştı

avuçlarıma
serçenin kani

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/80386/sercenin-kani.html>

vatan

kafesinde kuş ölüsü
gümüş yüzlü ay ile
saten perdeli evlerin
sokağa düşmüş şavkı
mum kadar aydınlatmaz
ayrılanların gölgesini

önden kim giderse
kalanın şehrini kirletir
şehreminidir aşkın
iki yüzlü hüznün
gül büyütür gamzesi
uyuyan bebelerin

sıkılınca gidiveren
kahkahaların yediveren
tütün tohumudur gece
üstüne siner ekenlerin
uzun zamandır sen
memleketimsin benim

kim önce uyanırsa
şiiire sarılsın yar
cemre düşkünün toprak
lodos sevdalısı deniz
ki iki kayıp bulut
yaz denen ellerimiz

gökkuşağının altında
acı denen vatan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/80663/vatan.html>

iç güveysi

yeni gün aksi yüzün
eski hesap taştan duvar
o bana söyler ben ona
hürriyet mana aleminde
elleri kelepir kalem
hakikat kelepçesi sıkmadan
ya bu ihanetten kurtulun
ya da satın kendinizi

yokluğun çemberi için
şahane dünya dönerken düşün
yüreğim giden her kuşun
gagasında ezik buğday
susuz sorgusuz yutkunuyorum
alnımda soğuktan demir
giden gelen arayan soran
obur ve kemirgen ölüm

sislerin içinden geliveren
arsız bir gelin bu şehir
üstelik kıskanç huysuz telaşlı
uzun zamandır gözlerinin
öyküsüz yetimiyim neyleyim
iteler gagalar hırpalar durmazlar
sığırcık ölüsü kursağımda kış
yıkılır başıma kurduğum her düş

nasıl mıyım hiç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81217/ic-guveysi.html>

idamlık fiil

ipten dönmüş
karıncalar dolandır
düşlerimin ortasında
ilk ten ölüme kış
sonra küs mor dudaklı
kadınlar ağlar

kar kristalleri
hayata filiz verecek
tohumlar arar
toprağa düşenleri
yer yatağında
iki ayrılık karşılar

telgraf tellerinde
donan sığırcıklar var
yola düşmüşken
eve ulaşmayan haber
ekmeğin buğusu
artık yarin kokusudur

ne zaman şiir yazsam
kar ardından başlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81948/idamlık-fiil.html>

Leyla ve zaman

öpe atılmış
takvim yaprakları
yıpratılmış aşkın
kudretli efendisidir
tek tek kopar

dudakları
soğuk mermer
baş ağrısı zaman
başsız heykel
sallanır durur

hayal unsuru
gerçekte insan
sonsuzluk fikri
Leyla'da lisan
konuşan ölür

sen daha denizi
görmedin ki Leyla
suyu bilmezsin
saçlarımdaki dalga
aşkın serabıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/82777/leyla-ve-zaman.html>

başak

uyu uyan ve dűřűn
her tűrlű zaman iřkencesi
kırık aynalar kozası
űlű kelebekler yurdu hayat
derlenin toplanın gelin
kıyamet meydanında
kırpiklerinden yakın aşkı

ama şimdi dokunmayın sakın
kimin neye ihtiyaçı varsa alsın

rűzgar yolluyorum
sűvarisiz kırık kanatlı atlarla
topraktan sonrası gűk
gideceğimiz yer uçmak
kapısında űveyikler
boyunlarında eski hayat
iki ah bir eyvah

bu bahar toprağı yarıp çıkacak
ya karanlıkta bir el ya da mezarımda taş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/84416/basak.html>

itlaf

dağ çileği kokan
ellerim hep güzeldi
çocukluğumdan
ölmeden önce sorsanız
yine sevin derdim

yol dönüşü acıların
dizlerinde uyur
şehre intizar edenler
sabah hüznü gören
güneşin akli karışır

er/ken terk eden
yoluna düşeni de bilir
ayrılığın kanunudur
dizlerin titremesi
takati insana aşk verir

sırtım dönük öç
saçlarımdan tek kıl
düşünce pencereye
martların aklını alır
şirin yarin dili

idamlık bir adamın
boynunda gümüş öldüren
büyüme sahi nedir ki
bütün başı boşları
" öldürün gitsin"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86407/itlaf.html>

ebegümece

verde ayna
üstünde güneş
paramparça

parke taşlarıdır hayat
kıştan çıkınca

gökyüzü solgun
sonsuzluk ağırlığınca ışık
ikramı yağmur

içime düşüyor her tane
uzaktan bakınca

teneke bakraç
bakır güğüm aklım
ya gidi ya gülüm

şıp şıp damlıyor
ömrümü tüketen gün

hastasın diyor uyanma
direnme hani
hadi tam ölecek yaştasın

ebegümece gibi ellerin
topraktan fıskıracağı her mevsim

sen bana baharsın
ben sana özlem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/87123/ebegumeci.html>

nefes

aydınlık yüzünü
karanlığa dönünce
bu şehirde sızsız
alevin ortasına düşen
İbrahim'in yüzünde
açıveren kırk gülüm
ateşten geliyorum

çöz şu düğümü bağcı
üflediğin nefes esir
gasp edilmiş dağların
ağlayan iki ceylan gözü
efsuncular görür aşkı
oysa nar şerbeti dilinde su
yedi iklim içimde darp

daha var diyor hep
illa ki derleyip topladığım
esvaplarımı dağıtan
evdeşimin gözlerindeki yaş
ispinoz kafesinde düş
yırtılan gömleğin düğmesi
paralanmış kelimeler

zem eder can ile ruh
cemşit'in atından iner taht
mecnunun çölüne düşer
iki kaşının arasında bahtınım
gizlendiğim gecelerde har
dokuz boğumdan çıkan tek ses
seni gidi aşk kandırıkçısı seni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/87783/nefes.html>

hicret

gece yalnızlığın
damarlarından yürüyen
hızlı ve bir su gibi duru

toprağın kokusunda
yediveren gülün teni
yedi ayrı dilden söyler aşkı

artık cenneti cehennemi
aramızdan çıkart

şimdi sen
gökyüzüne aşık
yaşlı bir dağ servisine
sevdalısın

dallarında aç
kaç sığırcık ölüsü
beklerken göç

soğuyan havaya
aldanıp üstüne düşen çiy
nemli gözlerin

ahretliğim al haydi
ellerim senin Ensarındır
giderken bu şehirden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/88080/hicret.html>

sevgilim

yıkılan her evin altında
ölü bir vaftiz çocuğu durur
darağacında ise boynu bükük
günah çıkararı solucanlar var
uğraşırım benden aşk çıkmaz

gök kubbesinde
güneşin delik kalbinden
her sabah bana uzanan
hezeyanların becayişidir aşk
tenime sarılırım uyanmam

kendinden biliyor hali
gelenin gideceği yerdir bahtı
gözyaşından umulan hayır
sonunda bir ayrılık türküsü
hele söyletene de bakın

sazlar kirleniyor
nazenin kızların ellerinde
tellerinde kopuyor sesi
gözlerine düşen notaların
sol anahtarını ver

ömür dediğin senede gün
deli dağ kırlangıcı sevgilim
dönüp duruyorum etrafında
paylaştığımız kadar büyük
hala ayrıldığımız anki yük

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/88383/sevgilim.html>

tezhip

Ankara'ya yağan kar
içimde eskiyen yar gülüşüdür
sokağa düşen kadınların
kucaklarında bebek ölüsü
öpersin koklarsın ses vermez
aşk iki cihan korkusu

okumaktan geçtim
bakmak bile güzeldir kitabına
ve altın değerinin haddini
sayfalarında bulur leylanın
gönlünün mihr'ini verecek
söyle kaç zengin adam kaldı

kaybettiğim bir güneş varken
bu kış doğduğum gün
Ay'ımı da zaptedeceksin öyle mi
sırrını bildirdiklerinden öte
kimden alır ışığını ateş böcekleri
kendini nereden yakar insan

bu amansız dünya bir zindan
zindanda kapı kapıda parmak izi
ardında leyli iki yürek cambaz
gümüş boynunda güvercin ağlaması
dizlerimde kalmadı derman
ey Tanrım bütün tuttıklarını bırak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/88602/tezhip.html>

cemre

ellerine bakmadan
topraktan hayır bekleyen

kuru üzüm yüzlü
kasaba kadınlarının
aklına cemre düşünce
yüreği irkilir

çatlayan toprağı yağmur
bulutu rüzgar ürkütür
aşk cehennemi üşütür

bundan sonrasında
yağan kar yolları kapatmaz

sen şimdi
gel mevsimi diriliş
havaya suya
toprağa

gönlüme düş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/88960/cemre.html>

haset

beyaz nasıl bir hakimiyet
üşüdükçe hayal düşündükçe kabus
rüyalarımın mı geliyorsun
böyle yorgun böyle halsiz
isteksiz yolların korkulu yolcusu
yak kelebek kozalarını ateş
şimdi sonsuzluk eyyamcı dev

anlatamıyorum değil mi
her evde eskiyen bir yan var
dinlediğinden emin misin
bu kış da kelimesiz kalan yar
gece uyumadan önce dizlerinde
sınırı baskınlardan yılmış
tükenmiş masallar yurduyum

asırlar öncesinden ölüyüm yani
kirpiksiz bir kız çocuğu
terliksiz bir baba ve aslında
deldiği dağın altında kalan Ferhat
ah böyle bir şey işte haset
herkes elini çeksin sevdiklerimden
yoksa kendimi öldüreceğim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89301/haset.html>

kepez

denizi görmeden önce
genzimi yakan nemin
tenime yapıştığı geceler
ağlayan bir çocuk olur
uzanır dizlerime ahın
kainat ayağa kalkarda
saçlarında rüzgar uyur

avuçlarımın ortasında
kaybolurken ellerin
daha gitmeyi bilmeden
iki yüzlü ayrılığın
kıyametini kopartır aşk
suskunluk denen o cüce
ikimizi de ayrı vurur

bıraktığın boşluğun içinde
anne peşinde gitmekten caymış
yavru bir ceylan ağlıyor
kelimeler kermesi burası
bedavacılar yurdu yaz yaz sil
sahi şiir dediğinde nedir ki
yüksek bir dağ düşen ölür

varlığım dengesine aşık
bu haldendir gelen gidene aşına
yükselen ruha yüklenen ten
taşıyamıyor artık bahtı
anlaşamıyorum neyleyim
fidesi büyümeyen umutsuzun
at kendini kollarıma buzlu dağ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89534/kepez.html>

leylek

ayrılık isli bir duvar
düşerken tutunmayı unut
daha yaşlanamadan
üstüne yıkılıverir
kayan ellerinden hatıralar

hayalinde sürekli
az buz da olsa canlı kalan
eski ve kirli urbaların
sıkıştığı bir bavulu toplar
şiiir yazan adam

yaşıyor gibi yaparken
o gönül senin bu gönül benim
kimin eline dokunsan
bir başka acı bulaşır üstüne
sonunda yaşlanmak var

sallanan zincirim
zamanın ellerinden düşen
kıl tutmaz bir cımbız
bütün kadınlar öyledir
kertenkelenin kopan
kuyruğunu dizlerimde arar

dökülen kirpiklerim mi
suçluluk hissi mi kötü bilmem
ama tavan arasında benden
bütün fazlalıkları atıyorum
artık seni bekliyor cancağzım
yeni aldığım evimin çatısı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89792/leylek.html>

rabıta

düğümü sahibi çözer
deli aklına şaşar
zamanında yol alınca
her mesafe kendini aşar
kapat gözlerini düşün
öyle bir çukur ki düştüğün
gamzelerimdeki hayat

şehri mevsim boğar
güneşi bulut aklı hayal
öyledir yar ellerin
ah belalı başımın tasası
devasından bihaber
genzimde karabaş otu
yaşamak denen acı

uzanıversem taşına
her saçı yıkayan suyun
son dileği sen olsan
dilek ağacında çaputun
yine de ölüm reisidir için
vakti gelince çocuklar
dut ağacından düşer

dizi yırtılır urbaların
babasızın rengini Tanrı
o dakika kızıla boyar
elini verir kolunu alamaz
kör talihin üvey anası
beşiğini deprem sallar
büyümemiş şairlerin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/90044/rabita.html>

uyan

doğduğun şehri
mantar tabancası ile basan
o çocuk bendim

rüzgar
entarini havalandırdığında
utanan da ben

bir oyundu aslında
karıncaların yuvalarını dağıtmak
günahını almadım

demek acısı olmayanın
eli de ovulmazmış

peşimde uzun zamandır
boğan otu toplayan cüceler var
elleri küflü zehir

sen Tanrısın
ben karınca yuvası dağıtan
yiğitlikte eşit miyiz
işte o zaman bu zaman

“ O ” nu bırak beni al

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/90425/uyan.html>

son su

darağacından düş/müş
her çocuğun ellerinde acı
büyülü mevsim çiçeğidir
gümüş tasın içindeki su
sorarsın seviyor sevmiyor
babanın başı için kadın
beni anamın kokusuyla yağ

gece ve rüzgarın sesi
kameri takvimlerin ikliminde
dilene düşen atları çatlatır
sus artık ayrılığı söyleme üsütür
kader denen zevat olsa olsa
göz altlarına çekilen rastık
böyle bir kara görülmemiştir

kime ne yokluğumdan
zarafetiyle aşkın nimetidir ah
kimi ütülü bayram mendili
kimi valizinde kırışık ışık
dulda da yol haritası toplar
seninle aramızda hep bir
cennet cehennem kavgası var
olsun bedduaların da yeter

gel aklından çıkart beni
bil ki gümüşün tadını alır tastaki su

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/91821/son-su.html>

susun

gün ışığınca
sevdiğim kadınlar
ellerinde
göz yaşı şişeleriyle
denize koştular
içlerinde ben
hep deniz olsam

kumsalda
okyanus boğan
can boğazda
batık şilep
her rüzgarın
dokunduğu
saçlarım kıyamet

durma
huzursuz şubat
artık git sen
sonra yine gel
gelmek için giden
senden güzel
ne var

soluk
küpe çiçeği
hayat
rengine küs
floş etek
söz havarisi
kadınlar

siz kara iklimden
bir başka adamı sevemezsiniz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/92293/susun.html>

dağ

şehrin ortasında
çörten dudaklı atlar
şık yalnızlığın
tahta arabasını çeker
yalnız bir adam
çarptığı cini unuttur
çıktığı dağda ölür

incir yaprağını
denize uçuran rüzgar
özlediği yaz günü
intizar deresine düşer
gelmiş geçmiş
solar ayın yüzünde
elleri toprak yolar

kuytuya düşenin
ayazını ölüm keser
pusu sadece bahanesi
sabır karartınca bahtı
döner baş üstünde
kavi celladın palası
sallar kime gelirse

aşk memleketi
öç dağına göç verir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/92584/dag.html>

yanlış mabet

kan tarlasında
gelincik büyüttü
ak mermer taşında
kızılca kıyamet
yürek bu küçük ah
kapanda kurt
sevda yanlış mabet

güneşin altında
bir mızrak
nereye gitse ateş
kepçe ve kazan
dün keleklerin
öldüğü gündü
bu gün istikamet
ihanet kıblesi

kuşkusuz söz
susuz çeltik tarlası
söyleyen batar
vebal bu mabedin
boş ambar bekçisi
kimi görse tutar
ah zamane heyulası

ben sana şiirler doğuran
denizati

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/93319/yanlis-mabet.html>

resimlerden

eski kasaba yeni şehir
hisarda dar bir sokak
sokakta kadınlar oturur
eteklerinde hep bahar
kırık bir bahçe kapısı
yüz adım ötesi taşlı yol
güzel bir kadını annem
ama hala çok güzel

çocuktum uyurdum
kapıdan bir dev girerdi
evi korkusu basardı
mahalleyi arsız sessizlik
gecenin sonunda ah
çatıya çıkar ağlardı
kül rengi benziyle üveyik
düşlerinizle oynamayın
düşersiniz çocuklar

sanki O vita kutusunda
büyümeyen menekşelerin
göz yaşlarını sakladığı buluttu
baktı havaya gülen güneşti
tuttu tükürdü yüzüne bahtının
tütün kıran ellerinde sarı
ak göğsünde saklı siyah inci
onursuz bir adamdı ayrılık

bu resimde bulut sen misin
gökyüzüne derinliğini veren uçurtma
ey sevdasına kurban özgürlük
güvercin avcılarına söyle şimdi
kadınlar çoktan yola düştü
emekçisini ekmekçisini
gencini yaşlısını bilmem ama
anam gibi tertemiz kadınlar

demem o ki kadına zulmedenin
iki cihanda yeri cehennem olsun

8 mart bütün kadınlara kutlu olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/94855/resimlerden.html>

maraz

şahane bir geceydi
kulaklarımda senden önce
ölen istiridyelerin
" şiir istiyorum "
çığılıklarıyla başlayan
ve başımda koşturup duran
o/nurlu hemşirelerden başka
kimsecikler yoktu
dalyanları parçalayan orkinos
uyuyor şimdi

ölmek için bu hal
tüm zamanların ötesinde
sanki lohusa kadınların
gül şerbetine uzanmaktı
uyumak kan ter içinde gece
avuçlarımda düşmeyen ateş
patlatınca damarlarımı
içtim bütün yanmışlar için
yeniden doğdum bilin

denizden çıkıp geliveren
yosun kokulu rüzgarlar
sabah salasına kalsaydınız
biz size yoldaşlık yapacaktık
biliyoruz ki Ay şahittir
güvercinler ölmeden asla
gökyüzü talan olmayacak

dedim ya yığıdim hala
biraz geçmişti yorgun
gelecekte umutsuz huysuz
uyandığım an dün
saçlarım dağınık ve hürdü
öyle bir direndim ki
kim dokunsa kati üşürdü
sigarayı da bıraktım
dumanına seni sarmayı da

ziyaretçi saati doldu
kırlangıçlar dönün evinize

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97120/maraz.html>

veladet

dudakları bir ömrün
kurumuş gül tarlası
kırmızısı gece çalınmış
dilber salonun perde tülü
ah nasıl çekilir gece

sokaklara mor tükürür
içinden çıkılmaz üstelik
Azrail kınadı ıslak yağmur
önce kaldırıma düşsen
senden sonra ben ölmem

asırlar önce yola çıkan
rengi bahar dengi tepegöz
salyası bulaşmış itlerin
kaldırım taşlarını parçalar
tecritte kuduran militan

cehennemi öfkesi sarar
bedeni yalnızlık safhası
yaftası hoş boynumda boş
darağacına asılı karanfil
kendimden kurtulsam

avluda dut ağacı kadar
düşlerimde salkım saçak
eski ve yırtık urbaların
toz bezi yapıldığı illerde
hayat şıfıntı süpürge sapı

bak kara deliğin sinesinde
katiller emziren şiddet
yüzümüze çarpan olaylar zinciri
kahpelik şüphe denen yurt
tuttuğunuzu atın içeri

kurdun ana vatanında
yeni bir doğuşun peşindeyim
sonsuzluk oluşun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100162/veladet.html>

kıskanç

dalgaların beklediği
kendini dağlara vurmuş
bir martıysan eğer
yaşamaktan kim ölür
haberini olmaz

farz et ben sana geceymişim
sen üstümü örten

genzimi yakan tuz
gözlerimden düşen rüzgar
hatırandır deniz solarken
yol giderken gözlerimde
ziftten yakamoz

oysa tek
yıldızlar üryan suda

benim her çağ en az
üç güç ay

o şehre ağlayan
kırlangıçlarım var

ama gece denizin
kapkara olduğu anlar

kızın koynunda uyuyan
ne koynu koyunda uyuyan yengecin

her gece kıskacımdan kurtulup
gözlerimden öpen benim

ayrılık ne ki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101292/kiskanc.html>

pusu

eski nehir yatağı
suskun ve huzursuz
yastığımda düş
sensiz uyumak değil iş
bak yine sabah
yollara şiir düşüyor

iki göz çukuru
yurdu ayrı iki uçurum
düşene tutunur
mesnetsiz ölüm
yare ulaşan bıraksın
sonsuzluğa ellerini

yalımı alçak
paslı hançer kını
zavallı dünya
ateşin gümüş dili
sunakta zehirlenen
kurbanlar var

Tanrı biliyor ya
asırlardır sırrı yok insanın
kaç savaşçı çiçek
kokusuz nevresimde öç
toku kıskanır aç

sen doyuma
ben ölüme giderken

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103549/pusu.html>

şükran

suskun tarla kuşu
öyküsüz yaz ve çileli tohum
günü gelince birleşir mi
sevdiğim ellerimiz

her eyvah sonu
kuru toprak yurdunda
çürümüş ten olur
aşk leyli gece okulu

huyudur bulutların
rüzgarlara binip giderler
suyun dilini yutar
toprağın güzel kokusu

sen bana gel
yağmurun teninde
gümüşün gözyaşı
sırrını veren el

başımı vurduğum taş
ya ben neylerim ki
maymunlar gezegeninde
kirli duaların dervişi

şükür odur
ellerimi yüzüne vur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104184/sukran.html>

SİR

neyi hatırlatır
incirin çekirdeği
ballı dünya
ayrılık tohumu
ekersin yollara

kim biçerse
gurur onundur
mezarımın taşı
öç benim

aniden yıkılır
ne saray kalır ne han

düşer iki yana
iki ayrı kol
yıllardır durduğu
bir baştan

endişelenme canım
zaten ayrılık sevmez çocuklar

çocuklar
ölmüş baba sevmez

söylemezsin
attaya gittiğimi
olur biter

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104774/sir.html>

ehlidil

siz yalnızlık denilen
o şirret iklimden misiniz
yani büzülüp bir köşede
her gece içinizde özlem
şiiir büyütenlerden

şu rengi soluk devir
ucuz evlerin toz boyası
bahtı göçük kırk oda
hanlardan azade bir hancı
ömrüme dolanan dil

su yatağında uyur
duygulu sessiz sakin
soluksuz gece yurdu
kalem tutan ellerim
şimdi yağmur sızlıyor

gölgesi düşüyor
yanaklarımdan bozkıra
ne zaman ağlasan
o sahil kentinden ellerin
gelip buluyor başımı

' ah sunam sunam
dağlar duman aman '

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106825/ehlidil.html>

yalıcapkını

iki yüzlü şehrin
dönüş yolunda mı
önünü kesti şiir

hangi heves
aklını başına getirebilir
bilsem senin

bilsem de
durma uç desem
kanadınım

ve sen
henüz koynumda
ölü bir üveyiğin
annesini aşk

eskiden beri kadını
dilin kemiği yok

susmak
en güzel cevaptır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110185/yalicapkini.html>

yetim

gece ve siz
bir pencerede
manzarasız
kaldınız mı hiç
unut gitsin

kaç iklim
annesiz
ellerini özledi
saçlarım
kim bilir

ama ben
dizlerimde
bir çağın
gözyaşlarını
yuğdum
vura vura
daktilonun
tuşlarına

ve dahi
gözlerinde nefret
cemalinde
iki boy endişe
sorguda ten
kendine

yetmiyor anne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112112/yetim.html>

yoksul ve gece

eskimiş olan
geceydi
yoksul olan çoban
yok yok
bir terslik yok
ayaklarımın altında
yıldızlar
başımın üstünde
yeniden şir

yok yok
sanıyorum
eskimiş olan
çobandı
yoksul olan gece
bencil aşk
yıldız otlatır
her şairin
dizlerinde

yok yok
öyle değil işte
yoksul olan
bendim
yıldız olan sen
eskimiş aşk
ak ten kara köpek
bahtsız kadın
seviştığımız an

yok yok

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113347/yoksul-ve-gece.html>

kıskaç

dilinde
bodur yokluğun
ayrılık

ahdini unutan
peygamber

etrafın
ateş çemberi
yangın

sevi
mor dudaklı
kadın

o şehirden
bu şehre ölüm
sekiz saat

gelme

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113857/kiskac.html>

visal

avuçları
vanilya kokan
çocuklar
sevgilim

sevgilim
uçurtma peşinde
ben rüzgarı
sevgilimin

ve zaman
gerilmiş
bir yay gibi
kaşlarında
iki yan

ortası
düş boşluğu
alını açık
huzur yurdu
sonsuz
uzay içinde
göktaşı

hayat
bir damlacık
gözyaşı

gebe kısrak
gülüşü
verdiğim
misal

olsun
aşkın duruşu bu
tay tay

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114308/visal.html>

kefalet

mesnetsiz aşk
aynada yüz unutma
düşünce gerçek
parçalanmaz gök
istediğinle git
biraz da senin ellerin
kırlangıç sevsin
ama hani oynarken
çulunu yırtarsan
bil ki sefirin aşk ise
kefilin de benim

benim senin
darağacında gül
tende ben/im
gidilen yola uyku
düşmana çektiğin
tek zalim kılıç
her irtifada düş
saçlarımda ellerin
bebeğini düşüren
acılı bir anne
yol gitsin şimdi

sorunsuz kim
adam sende hayal
diline gem vur
kara şehirde tutku
mayıs ayında ölü
uç uçuşböceği
dağa taşta sar gitsin
evvelce yazmıştın
sonra yine yaz
o yarin kefiliyim
" ölesim var "
bu gün yarın öderim
borcum borç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115453/kefalet.html>

firdevs

aşır geceyi
eteklerinden dağ
düşür her bölgene
gölgesini Ayın
kor ku gelsin
usul usul üstümüze
gece ve su ile
sevişmek ölüm

demek
tütün sarısı
ellerinde utancın
çürük ve mor
dudakları
saklı her kadın
aşkın sabahı
yeni gelin
kınalı yavrucak
susuz çeşmede
kırılan testi
adam olmak

dağsın ya işte
ulaşılmaz
eğilmeden
uçursan ne olur
hep beslediğin
bir çığlık gibi
kuytularında
rüzgarlar var
birini de bana ver

öyle bile olsa
ölü bir kuşum
gidiş yönüm düş
düşünce tersine
kalakalmış ah
sal denilen
o eşikteyim
yani gitmedim
uçmakta hani
uçmak olsa

aldırma nasılsa
su yokuş çıkamaz
yazdığına say
atamadığın kurşunları
ucu kırık kalem
batar göğsüme Ay
kırk yıllık aşk
diz üstü bebesi
ağlar susar seni ister
yatırlık dua çaputu
sensiz cennetim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118106/firdevs.html>

sel

gitmişim yol almışım
yaz gecelerinin tozu genzim
ölüme düşen körpe kurşun
bakışında ayrılık bir başka sarı
bezgin hal tuzlu ter kızıl kan
toplanın başıma halkım

bakmışım uzaklardan
bahtmışım gülmez artık
kırık ak sakalıma inat kara
tahtmışım kuru ve sıska
sallananlar bilir sevdayı
ben yüksekte korkmuşum

kimsesizliğimi taşımaz
çivisi çıkmış gürgen tabut
ah sandukalar açılsın
içinden çık gönlünün
öyle bir mevsimdir işte ölüm
giden gider kalan unuttur

körpe dilleri kurusun
pembe duvarlarında şiir evinin
özlemi İstanbul kahrı Ankara
anıları ise hep İzmir olsun
kim sevse ayrılığa dair içinden
ne varsa toplansın ve çıkarsın

sonunda karanlık bir sokak gibi
yağmurla kalan benim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123573/sel.html>

infaz

saki bu son uyanış
ayrılık doldur sürahiye
kesme cam pırlıtlı
usanık bir gülüş yolla

sabah ezanıyla gün ışığı
her şehir kabulüm amma sen asla

cinsiyetsiz güllerim var
ölü doğmuş bir gözün
ayrılık denen bebeğinde büyür
toplamaya kalkma

hangi mabedin
kutsalına dokundun bilmem
umurumda değil zaten
Tanrının işi

cılız fikir üretir açın karnı
aşığın hali zariftir

ve ben
uzun saçlarımdan çok sıkıldım
vurun boynumu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/124514/infaz.html>

mey

hiçbir iklimin harcı değil
aklı baştan alan yar
ihanet ekseninde dönen dünya
dilinde sonsuzluk tadı
acayip bir makamdır rast
ölüne gelir dirine gelmez

ne yana dönersen kıblesiz
boynunda defin gülü huzur
eski bir öpücük kokusu durur
göz bebeğinde gümüşün
sil baştan hayat yok hepsi iz
dalgalar gırnata sesi çığlık

başucumda uğrular dolanıyor
ellerim sol göğsünün altında
şizofren bir ben ve iki aç çakal
üç beş çapulcu gece yolcusu
çalıp duruyorlar kapımı neyleyim
vakitli vakitsiz besliyorum

uyutmuyor işte akıl
dolunayda ustura parıltısı
korkulu bir dünyadır benimkisi
gelmişim geçmişime küs
iki dudak arası gülüşe müptela
kıymetsiz meyim ne bileyim
içene sormalı içene sormalı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/126127/mey.html>

akıl taşları

yani saklı bir kent işte
içimde her mevsim yakılan ateş
sessiz sakin uyuyan devler

ve ellerin öldür nidasına inat
üvey de olsa

annemin göğsünde
bulduğum kuş
kardeşimdir

oysa bir iim suyumuz var
ateşe direnme huyumuz

umut olsa olsa
şu kelebeğın kanadındaki toz kadar

belki de doymak
duvarda asılı kalburun
döşünde kalan
ekmeklik un kııntısı

kesinlikle eteklerindeki taş
bir çocuk bir dağ olunca döker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/127542/cakil-taslari.html>

ayrık otu

bari sen ağlarken
anlayan

uykusuz bir gecenin
sahibi olsaydın ya ne var

kendine kırgın bir kalem
mısralarında heyecanlı yavru kuş
yahut ayrı iki yıldız uzaklığı

geçen yazdan kışa
avuçlarımızdan saçılan tohum
her yan göz yaşı çiçeği

bitmeseydi
bitmeseydi
bitmeseydi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/128265/ayrik-otu.html>

üçüncü dünya çocukları

zamanı gelince
çocuklar

sizin şehrinizde aşk
iki martı

göğsünde
iki uçlu filiz verecek deniz atı
binin gidin

ve yağmur sonrası
dirilen

yakamozların gözlerinde

pırıl pırıl
toprak kokulu şu hayat

gök kuşağını
ellerinizden çözüverecek
rengarenk

belki bu seferlik
tertemiz bir intikamdır sus
söylemeyin

inadına mı
yo olmaz hayır
asla

Tanrısı ayrılık yaratan
düşümdeki dünya
bu değil

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/129518/ucuncu-dunya-cocuklari.html>

kaos

eskide ne var dön bak
elinde kalandır yaşamak
hep bir tekrar hali işte
şu dilimizdeki zehirli tat
arının balındanmış acı
ey haline tuş olmuş yiğit
kimsesizliğimsin benim

zerresi yüzünden
yedi veren gül kokusu
bahara ayrılık bulaştırdı
kainatı sarınca huzur
darbe üstüne darbe indirir
sırrını ele veren ayna
kimi sevsem " o " ölür

kim çalar neden sonra
gecenin kapısını bir viranede
gücü olan tutar götürür
mazlum denenin yakasını
ya sonra içinden çıkartmazsa
Yusuf'u kuyu Ay'ı su
demem o ki kainat duysun

en son mutlu olduğu yere
dönmeyen ahmaktır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/130302/kaos.html>

mil

gönlümün
eski huyudur bu
şu zavallı hal

yokluğun
küçük bir kız çocuğu
ve yetim

dizlerimde
ağlayan her nehir
iyi bilir

su akar yol durur
insan ölür

ben
peşinden giderim
şirin

gün batımına doğru

her aşk
sudan arta kalana
teslim

artık yağsan da
yağmasan da yağmur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/131822/mil.html>

eyvah

sana bir şey diyemem
incinirsin

başımda güneş
bir iklim sonrası güz
öykümüz

deniz kıyısında şehir
şehirden gümüş yüz
susmak

saklanır penceresine
dolunay

saç diplerimde tarak
diş diş acı

yaşamak işinde olağandır
unutmak

benim iki gözümde biri
ayrılık

resim : Aykan ÖZENER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/132294/eyvah.html>

gel git

ellerin güneşte nar
saklı hâlâ yüzünde Ay

zeytinin ekmeğın ve incirin
kokusuyla yıkansın

sonsuzluk bahçemizde oynayan
bütün çocuklar

bilmiyorsun sevgilim
bilmenin muhteşem keyfini

denize koşan atlar
sabah ayrılığı kavuşturur

ama gece olunca
kavuşmak yine ayrılır

bundan yaşamak çıkmaz
intihar sebebidir medd-i cezir

ne vakit ben denize gitsem
sensiz karaya dönmem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/135453/gel-git.html>

cunda gñncesi

hevesim geçti artık
bütñn oyunlarda ebe benim
sen san/ki deniz

bu dar sokaklar
kimin umurunda Şimdi
koŐturmacalar kimin

hayat çoktandır
mayasıl ağrısı ellerimin
usulca da olsa acır
tutmayın

unutmayın Őiirsiz bir akşam
Ankara'da ölñm

sivil dolaŐıyorum çoktandır
resimlerimde bile sivil

bir de dönñŐ yolunda
kimi sevdiğimi unutmuŐum

aklımda yine
yazlık sinemaların telaşı

sahilde tek başına yıldız
gözlerin ocuk

Çünkü ağlamak yok
bil ki yine peşimde kötü adamlar var

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/139577/cunda-guncesi.html>

Öfke

O kapının ardında
bir iklim delisi ve elleri hüzün
yüzü gzn kimsesizlik
yknmeden yana durur
kim bilir belki de yetimdir
ne olur dokunmayın

hangi yangının içinde
alevi rahattır
sorsanız söylemez
söylenmez hâl
kâinatı bilen bilir
size sırrını veren mi var
ortalıĝa kaydınız

ki sevi'nin
Öfke adlı yedi kedisi
yedi ayrı baĝrı
aynı anda tırmalar
aşk dururken
dururken kanar
unutmayın emi
mübarekler de yanar

ey sevgili

diyorlar ki kelmı unutan
kaleme bulaşmasın

kim konuşur senin adına

ah utanmazlar
ah utanmazlar
ah utanmazlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/139946/ofke.html>

deniz

yetim bir çocuk gibi
dizlerine uzanıversem suyun

aklımda sen köpük köpük
saçlarının dalgası siyah
derin ve karanlık üstelik

peşinden yıldızları sürükleyen
bir dip oltası olsa gerek
nem var nem yoksa gözlerin

sanki aşk mahremim değil
can evimden verdiğim evlatlık

artık her denize ağlayan anne
sağ göğsünden sol göğsüne alır beni
şimdi sınıksız sarılmanın zamanı

kaçıncı boğumu hüzzamdı neyin hatırlat
aklım parmaklarıma ulaşamaz

neredesin ey sevgilim
dokunulmaz yüzüne gölgenin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/140940/deniz.html>

sahra

aynası kırık
eski bir hayalim
peşimde düş

ortası boş
çevresi gümüş çerçeve
umut

iskalanmış heves
yalnızlık denilen gece
altı üstü yaşamak

kollarımda ölü yarasarlar
çatı katında o/da

ah ikimiz için
bir hiçin gözlerinden
toplanan yıldız
dualarım

huzurlu ölüm huzursuz yaşam
her bir sayfada

anladım ki
gökyüzü bizim çölümüz
aşk suyumuz

hakikat yer yüzünde
iki ayrı ölüymüş gönlümüz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/141569/sahra.html>

Ankara döngüsü

bir bahardan arta kalan
gözümün bebeği şimdi rüzgar
gittiğin gibi bir sabah
fütursuzca yine ve yeniden gel
bilmiyorsun değil mi
sokaklarım senin nefesin

gece bir karanlık oda
gözlerinde parça pinçik yıldızlar
ağladıkça yıldızlar saçıyorsun gökyüzüne
yeryüzüne binlerce öksüz mısra
sen yazmayı bırak ben sevmeyi
yaşamak iki kişilik katliam

aşkın belagatini bilmeyen yoktur
her şehri kolayca tavaf eder ihanet
o ne iklimsiz veda idi o ne şimdi
ellerin çoğul suya katılan beyaz
üzüm ve tütün kokulu karanlık bir kuyu
yüreğim kirli ipek böceği kozası

tam yerini bulmuş bir beddua gibi
yapışır yakasına adamın aşk
Ankara'da gece gidenin de gelenin de
adımlarını saklar kaldırımlar
yani gidip kurtulmak gelip kurtulmak
ölüp kurtulmaktan ötesi de var
mezarım raflarında kitaplığın

sayrılı düşlerin ortasında
havasız ve susuz kocamış fanusu kırıp
döner döner aşkı anlatırım
sorana sormayana bilene bilmeyene
oysa her hesabını görmüştür Tanrı
açıktan kapalıdan ölmüşten ve diriden
ben sadece senin içindeki bütünden
ayrılmadığım için yarımım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/143181/ankara-dongusu.html>

veda

yatağımda gece
sahipsiz k3r bir yarasa
el eliyle tutulsa olmaz
dostumdur ayrılık

uursam
bir o duvara çarpar
bir bu duvara
yokluğun

uurmasam
bilmez misin uyku
duran ayrılık saati
kollarımızda

al son haddinde
duvara vur
yalnız bir yatakta
d3n d3n dur

yoldağım
3mr3 ateğe savrulan
su perisi

yaşamak
bir intihar d3ng3s3
kollarında

pencere ve g3k
uçmak ve d3şmek 3zerine
Çok eski bir iddia

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/143809/veda.html>

selamlama

sonbahar dedikleri
işte şu çıkmaz sokak taşı
topuk kıran kaldırım
evinden kovulmuş anne
eylülde her gece şiir

atı katında bir yoksul
damdan dama atlayan kedi
karanlıkta dūř tarlası
saçlarına serpilen yıldızlar
sevgili neyim benim

sebebi nedir ömrün
yeşili kurutan seyrüsefer
nasıl kesif bir telaş bu
yollarında sırlı ayna ve yüz
bastığın kuru yaprak

ense kökümde ağrı
dizlerimde uyuyan şehir
her terminalde bir yolcu
geç kalmışlığın acısı
dönecek yer de yok

selam sana sonbahar
selam esrimiş gönül çalan
durgun göz yanılması hayat
kumruların boynunda borç
ö işte ruhu solgun aşk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/144851/selamlama.html>

kuşçu

göçecek kuşlar
mevsimini bekler
az daha sabır

ellerim kuru
ellerim zindandan
kuş uçuran

tutsan benim
göğüs kafesinde
atan can

bıraksan
azatlık meydanı
kainat

çorak bir toprağın
dilinde zaman şimdi susmak
gönlüm tuz gölü

gözlerimde
rahmetin arsız yağmur
ey benim Tanrım

yüreğimde hal
kalmadı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/146202/kuscu.html>

neva

gökyüzünde
nasibi toprağına küs
binlerce tohum
o rüzgarı bekliyor
şimdi naz vaktidir
sevgili yarım

kaldır başını bak
denizden yeni çıkmış
Yedikızkardeş
hanginiz daha güzel
bil ki başın yıldız senin
ayakların deniz

düşte hiç hiçte çok
çok da yok ömür
nefes kafesinde kuş
ha uçtu ha uçacak
talan tarlasında telaş
senin rençperinim

ne vakit ağlasan
avluda ölü güvercinler
önüme düşer tek tek
gözlerinde üvey hayat
al takke ver külâh
cennet cehennem işte

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148473/neva.html>

intihar

açık kapı
bırakmaz eylül

kurur
yavaş yavaş
dal

göl yaprağında
düşünce

üç damla su
sonbahar

sevgilim yaz
gitme

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/149850/intihar.html>

bayramlık

ne zaman
vaktini çalsam
kedimin

ellerini
bir çocuk okşar
kendimin

işte bayram
uyanmaktır teninde
öylece beyazın

duru ve şık
kristal bir vazodan
şeker toplayan

o çocuklar
çocuklar sanki
göz yaşların

benimse yalnızca
kanayan dizimsin
sevgilim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/154082/bayramlik.html>

hüsnüzan

sanki bu
eski bir zaman
düş/kalk

ve sen
güllerin öldüğü
bahçedesin
hayal

saçların
şehirler aldatan
rüzgâr

ellerin yoksul
kalem boyası sever
rengi hep soluk

şu doru tay
ansızın başlayan
yağmur

ancak
kırmızı kiremitleri
kandırır

çünkü
ölülerin gözleri
hep mat

şiiir ise
uzun zamandır
intizar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/158202/husnuzan.html>

kuş gönünden aşk

bir kuş olsaydım omuzunda
küçük bir adam ve biraz düş
cennetten çıkıp gelseydin
bütün zebanilere inat ey aşk
ben seni asla terk etmezdim

kim ki ayrılık der işte keder
vatansız adamların namusu olmaz
bil ki inadına tek vatanımsın
ikinci kez gidemediğim diyar
niçin hep annem gibi ağlıyorsun

acı emziriyor göğüslerinden
evlatlık saz sancılı geceler çalılıyorsun
ansızın belime saplanan ağrı
uyuşmuş sol bacağı gibi duruk çağ
kavuşmak isteyen de kim sevgilim

sonbaharın kırmızı sarmaşıkları gibi
her yanıma sarıyor sanki hüznün
boynuna alıç bağlayan şu çocuğa bak
kahkahaları yamalı bohça kadın
de haydi buyur yalnızlık denen ölüm

son bir gece bahşet bahçende
sonsuzluk öncesi bir sınır ihlali olsun
aşk niçin göçmen kuşların yoludur
sevgili değil koynuna girdiğin yar
giremediğin hep bir uçurum kenarı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/159291/kus-gonunden-ask.html>

ölü ana fikir

hangi taşı kaldırsak
altından kelimeler çıkıyor
çok masum ve küçük
karıncalar öpüyor
dudaklarının kenarlarını
deliren mısralarda
ölüp ölüp dirilen
neden her zaman benim

oysa eğilmeden
bükülmeden dimdik
öpmek gerdanını
mümkündür bir zürafanın
yaşamak adına şimdi
dizlerimdeki o derman
içimde sakladıklarımdır
yazmasak ölürüz

asıl cevher gibi çatlayan
damar damar dimağımızda
sonsuz bir aşk var
kaç kadeh kırdın ardından
cenneti cehenneme satmış
kaç şeytan çatlattın yar
iki zulüm iki şehir iki satır

malum şimdilerde senin
eteklerinde çalan zil
görüp göreceğin son mevsim
bil ki hayata dair aşk
ölü bir ana fikir
henüz ayaktayken gel
ben şehrinin filler basmış
Nasrettin'im

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/160061/olu-ana-fikir.html>

yabancı şehrin kadınları

suya eğilen söğüt
dolunay duası kurdun
bize tek kurşun yeter
çünkü gece sonsuz
çünkü gece muhteşem
çünkü gece öyledir
sevgili kalemimde aşk
sancılı pusu iklimi

belimde incinmiş
bir yerde benim de incinmiş
şu zavallı duygularımın
ardına düştüğü hiçin
ağrıyan her yanımın
aklına düşen simsiyah öç
sevda mıdır bilmem
uzun zamandır ardındayım
mevsimsiz bir yüzün

kaybolsa gerek
şimdi zarif parmaklarında
nikotin sarısına küs is
gümüş yüzüklü kadınlar
o şehirden bu şehre koşarak
ağlamayı öğreniyorlar
acıdıkça canları inadına
iki üzgün çocuğun emdiği
göğüslerindeki ağudan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/164652/yabanci-sehrin-kadinlari.html>

matiz

kayıp iskele düşü
düşün üstünde kırık iskemle
hayat sonsuzluk doğrusu
içine eğri bir dalga
neden giden gemiler
dönmemeyi huy edindiler
sen bana tek bir iz bırak

salonda dört köşe var
sonrası öyle böyle değil hani
dördü de keskin kenar
yıllar sonra gel ahımı al
içimde yalabık cenneti aşk
aramızda kesik köprüler
işte bu köşe kış köşesi

duvarda yağlı boya resim
içinde esir gemiler var
tayfasını deniz tutan kaptan
nereye gitsem aklımdasın
iki martı gibi filikada iki yalnızlık
dünyama egemen kelimeler var
bak bu köşe de yaz köşesi

kelimeler sarhoş narası
ayrılık yaftası uzun zamandır dil
derlenip toplanıp geliverseniz
yine de benim borcumu ödeyemez ölüm
göz çukurundan uykuluk yangın
yatak odasında örümcek yuvası
ortada hep lamba şişesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/164859/matiz.html>

kızılıcık ağacından baston

evde yalnızlık
bahçede ıhlamur ağacı
olağan bir kader bu
sonumuz buz tutmuş çöl
sürekli içimde kaygısı
niçin ve nasıl olurun
ikimiz birden kuruyoruz

yollarda yorgun su
paçalarımda kurumuş çamur
mazi geceden kalma
gözlerimde yağmur artığı
güne bakanlar gibi
küçük bir pencereden
yola bakan bir tek benim
uzun zamandır ağyar

avuçlarımda
dut kurusu hüznün
sırtı kara yüzü beyaz
sevdiğim köpek
esince rüzgar
kimin bağına düşer hasret
kimin yatağına
ölüm gibi aşkı da
Tanrı bilir

Ankara'da
kimliksiz adamların
adımlarını sayar
kaldırımlar
yazısız duvarlar
bildirisiz eylemler gibidir
polis güldürür

Ankara'nın batısında
çoğunluğu gül yüzlü çocuklar ölür
sırasız bahanesiz zamansız
sıkışınca ben durmam
dizlerimdeki karıncaları severim
incilerim dökülür diye hep
yattığım yerden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/168093/kizilcik-agacindan-baston.html>

medet

cennet ağacıyken
kuruyup cinnet ağacı olan
kaç adamın gölgesi var
dizlerinin dibinde
al işte buyur yer yüzü ıssız
karşılıksız zulüm tarlası
gökyüzü hep cümbüş

ellerin ihanetidir
yüze vurulmuş su
güneşsiz sabah
sislerin içinde gezinen
ölü bir erguvan
bazen Tanrıdan gelir/iz
bazen Tanrıya gider

sürüngen kovalayan
bir dağ ispinozu
avuçlarımda nefesin
kül rengi akşam
saçlarında tel tel ayrılık
hangi cevherden vazgeçtirir
derinlik korkusu

yağmur sonrası
renklerin toplandığı yer
şiiir deniz ve gökyüzü
sevgilim penceremde buğu
saksı çiçeğimde çiğ
bozkır ayazında şehir
aşka koşan çocuk
cümleten yorgunuz artık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/170732/medet.html>

sarılmak

uykusu gelir ateşin
içine düşünce su
vehim tarlası ömür
ölüm olur olmaz telaş
uzun zamandır
beklediğimdin sen
içimde ayna ve hayal
kainat yalım yalaz

gülüşü iklim bozan
çöl sıcağından
bozkıra düşünce üşüyen
bütün kadınlar ağlar
ağlar da ben onları
kelimelerin kuytusunda
bir başına bulurum
demek sarılmak
aslında sevmekmiş biraz

incinmiş ruhların
yarasına merhem olacak
tek bir harfi göster
ki hemen iki parantez açıp
ortasına yazayım adını
bir dağ gibi suskun ve dik
rüzgar gibi zorba değil
ayaklarına düşmüş
sarı kuru bir yaprak gibi hür
boynuna dolanmakmış
mutluluğu yaşamak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/172144/sarilmak.html>

şarap ve mahzen

intihar sebebidir deniz
aklımda iki kadın
bir mahzen ve delirmiş
üzüm şırası gibi gözlerin
bekliyorum ki yaşamak
biraz daha eskisin

kelebekleri bu kadar çabuk
öldürmesen Tanrım

dehlizlerinde zaman
ardı ardına saklanan ölüm
yakılıp yıkılan bir şehir
köklerinden koparılan dil
aklıma yazmaktan çok
dizlerinde ağlamak gelir

kapat kapısını şu dergahın derviş
aşk üşüdüğünü söylemez

mantarı içine kaçmış
şişeleri toplayan çocuklar
mahzende göz yaşlarını
karanlıkla devşirirler
güneş zamansızdır artık
ne doğar ne de batır

şarabın döküldüğü yerde
şafak bekleyenlerin kanı durmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/172713/sarap-ve-mahzen.html>

SUS

ne sevmek gelir başımıza
bu şehirde

ne bildik bir şairin
yaşama hakkı var denizsiz

yokluğun en masum hali bu
Ankara'da sevmek

gece olunca sisin
koynunda iki kalpazan
rüyalarını basar
susun

dizlerimde hani zıp zıp
küçük bir çocuk

düşer kalkar
düşer kalkar sandım
düştüm kaldım

deniz sen bana asıl
ayaklarına değince su
ürpermeyen
tek bir beden göster

ve biri asılınca
bulunacak bir çok neden

urganı sıkı gömleği beyaz
kaç yaz kaldı

sehpadır belki de şiir
konuş bunun için yada öl
bas tekmeyi ve git
toprağın dili ol

uyumak lazım bu gün
dizlerinde yağmurun nefessiz
kapı pencere kapalı yerlerde
susmuş vaziyetlerde

uyumak lazım bu gün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/173520/sus.html>

simyacı

ancak içimi dağlayan
kör bebeklerin ve köstebeklerin
Tanrı için açılan ellerini
göremediklerinden çok
hor damarımı teğet geçen
usturanın alnına düşmüş Ay'ı
şavkıyla parçalayan benim

suskunluğu bir intikam gibi
yakasına yapışınca
kelimelerden korkmayan
adam kadın çocuk köpek kış
kim varsa dönüp gelsin
bir harf ki ayrılık ülkesinde vuslat
gözyaşı bahçesinde şiir

katran karası gecelerde
safir düşleri perdeleyen öç mü
küçük karıncaları besleyip
filleri çimenlere ezdiren rüzgar
yoksa kadınların göğsünde
saadet denilen ülkeye göç mü
aklımda ağlak gözlü ırmak

dağ yamaçlarında uyku
sisli geçitlerde masum ceylanları
peş peşe söylenen söz ise
aklı çalınanları korkutur
sen iki zulüm veren soğuk su
çiçekleri tek tek yolunmuş vatanım
biri doğum biri ölüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/175104/simyaci.html>

nümayiş

sürgünde şehirler
aç ve boynu bükük çocuklar
ağrılı kaç göz odadır
kömür sobasından sızan
isli koku yaslı saç
dört başı mamur ayrılık
varın dilime gurbet deyin
göz yaşı vatanımda
ağlamak vuslat

kasvetli bir düştü
gecenin ortasında varlığın
küçük gül cüceleri
emsalsiz avuçlarında ateş
uykusuzluk şimdi
muhteşem bir nimet
sabah güneşinde gözlerin
kış bahçesinde nar
derin neye denir
iyi bilirim

çıkamaz sokakların
vebalini bana yıkan yol
bildiğim senden öte
daha eski bir bahar yok
ki oradan başlamış olsun
uyuşmaya sol elimin ayası
dahası incinmeden hiç
denize ulaşamaz
saklı mağara suları

açılmış ve açılacak olan
bütün kapılardan geçti vebal
muallakta kalan kaç söz
nefesinden güzel ey yar
küçük bir kaplumbağa yavrusu
şimdi göğüslerinde heyecan
bir başka pencere anlamak kış
sisler içinde Ankara yokuş
tövbe akşamlarında onursuz
bir ıhlamur ağacının altında
yapayalnız ben

su kristalleri

ıslak kirpiklerimizde
iki düşkün uğru
kaldırımlarda Aralık
rüzgarda o ayazı
toplının başıma kuşlar
biliyorum açsınız
stnzde korkunç kış
donmuş su kristalleri
biliyorum ağladım

uzak yıldızlar görmüş
saçlarında sevda var
alınmış zaman kırsağı
gülücük süvarisinin
terkisinden aldım ayrılığı
topal bir karıncanın
aşık işte kirpik kopartan
bu su kristalleri gibi
el ele verin çocuklar

ağlamanın ölümün ve yağmurun
zamanı yok

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/178662/su-kristalleri.html>

cennet

kaldırımlarda
iki avuçluk duadır gözyaşım

halini anlatır
içine dolan bulutlar
üveyiğin

kaç şehir gezsem
senin olmadığın yerde gök
hep aynı hain

şimdi bana
bir başka dünya yaratsan
Tanrım

aldatılmış çocuklar
sanatçılar ve oyuncaklar için

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/179217/cennet.html>

şimal yıldızını doğuran

deniz bilmeyen şehir
göğsünde hayali martı
rüzgar kapı gıcirtısı ve sen
şimal yıldızını doğuran
cennet yüzlü çocuklar
ağlayın buzlar erisin

sular yükselsin sonra
sonra yeni yollar bulunsun
çıkamaz sokak başlarında
çaresiz değilsiniz bak
kaldır başını gökyüzü
indir kainat onurlu vatan

üşümüş bir adamın
içinde yaşamaktır poyraz
kuzey denizlerinde
gözlerin eski bir yıldız
yüce bir dağdır Erciyes
gitme gemiler batar

bu dağlarda bozkırın
acıyla üstünü örten beyaz
ah şu ölümcül ayaz
dudaklarında mor duası
Filistin kadınlarının
Mesih'imiz öç neredesin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/180551/simal-yildizini-doguran.html>

göl peri

sevgilim Şimdi biz
iki kıta yedi iklim dört deniz
uçmak zorunda değiliz ki
tabi ki sen en güzel beyazsın

gece göğsümde
boğulmuş bir kuş buldum
yangının ortasında
su içiyordum

dar ama telaşlı bir alandı
uyku tulumumda kış
dili tembihli böcekler söyledi
Ay ayağımı yıkarken

dere yatağında soluksuz
yapışmış boğazına rüzgarın
kara tay kızıl geyik gül
susunca üçler yediler kırklar

cevahir topluyorduk
yer kabuğundan arşı alaya dün
payımıza düşene razı
su kelebekleri gibi ateşte

sevgilim Şimdi biz
yaşamak dururken güzel güzel
ölmek zorunda da değiliz
yalnızca dudaklarımı oku

seni seviyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/181413/gul-peri.html>

kirli şehir

dokunmayın
bir dua gibi üzerimde
annemin elidir
yorgan

avuçlarımda
is ve ağır metal kokulu
kader çizgisi

biliyorum bu şehir kirletiyor
kirletiyor bizi

bir gökyüzü düşünün
içinde betona çakılmışçasına duran
üveyikler olsun

ve hep aynı yönden
buz gibi bir güneş doğsun

şair bir baba için
ağlamak nasıl bir zulüm
bilemezsiniz

her zaman şehir
erkenden uyuyor
er/ken ölüyor çocuklar
havadan sudan

içinden ve dışından
sızan gazdan

neyleyim ki
kirli bir şehirde kepaze olmuş
göz yaşlarıyız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/182746/kirli-sehir.html>

ah

ne söylesen haklısın
tövbeli bir medrese kapısında
toynağı kırılmış eşeğim
dik durur ardımda her rüzgar
şah benim padişah ben

aklımda sıracalı kadınlar
küçük cezvede kaynayan su
dibekte çakır bir intizar
düşündükçe dövdüğüm gözlerin
her öğün iki somun ayrılık

iç içe kaç kapı döner
kaç güneş batır çatısında
gök olmayan hanelerin
tımara evi kuşpalazı rengi
cenneti unutmuşların

yağmura bak mevsim
üşüdüğünü söylemeyen ten
cevrine yanık buğday
iki kere iki nazenin hiç
her harf bir yakana yapışsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/183150/ah.html>

sinsin

alevin başında dönen
pervanelerden sual
balığın karnından çıkan
adamın nesineydi aşk
balığın nesine adam

geceye dönen gün
aç ve üşümüş yüzlerin
acıyla gerdiği teni ısıtmaz
yar etmez ele kendini
cerrah bakışlı kuşlar

kızıl sarık bağlamış Ay
üç gün önceydi vakit ama dar
gül dönüyordu canıma yar
aç yürüyordu üstünde ateşin
kırmızı orman karıncaları

haykırıyordum yalan
talan var ömrün içinde talan
sinsin oynayan kadınlar
ben onlara bakarım şeyhim
ateş hep bana bakar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/183821/sinsin.html>

hayal

dalgın bir dağın
altında kaldı güneş
öç kimin gölgesi
aç dokuz boğum
parmak uçlarımda
ömür ve nefes

ruhumu saran
semailerle dönen
gece ve nota
derdest gemilerin
ateş ten limanı
ah suzidilara

nayi hayaldir
insaf şehrinde bezm
gelen sormadan oturur
her halükarda aşk
önce sihrine yenilir
söz ölür şiir olur

ten ölünce hal
pencerede solar tün
akla gelir mi gül
saklı şehirlerde
sen ardımdan açılan
bir pencereden

güvercin olup uç da gel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/185673/hayal.html>

kelaynak ve gök nar

söz iftira içermezse
neden intiharı seçsin uyku
gözlerimizde inci kefali
dalgın bir resimdeyiz

aynı acıyla düşün
gökyüzüne dargın iki ruh
ben ıhlamur ağacı
sevgilim uçuböceği

her şey ham bizim için
ağlamak olağan
demem o ki daha yeni
eşkiyanın bastığı dağım

yere düşen bir bardağın
darmadağın olan yanı
hamakta sallanan dünya
dizlerimde kızım

kızıl bir akşam üstü
çatı katında buz
denize bakan yanım
harbiden ölüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/188992/kelaynak-ve-gok-nar.html>

bozgun

sokak çocukları
vurulan atlar ve kaçan
yalınayak gelinler
rüzgar gülüdür

mendireklerde
gemilere bakıp ağlayan
takası küçük reisler
batık birer öykü

dahası özlem
cennet bahçesinde
öz yılan kavı
çantada keklik

bir sabah uyandım
yastığım yoktu
sandım annem ölmüş
boğulmuş deniz

telaşımı yangın anlar
sonra yüzümü su
Ay basmış sandım içimi
gölgesiz dudaklarda

dili belgisiz zamirlerin
örselenmiş önsözü
Tanrım yeniden başlat şu oyunu
çanak çömlek patlarken

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/190226/bozgun.html>

oğulotu

dilime eskilerden kalma
nazenin bir misal ver
tutuklu düşleri gibi hür
dolunayda kurt benim annem
emzirenlerse hep cüce

kirli işlerden artakalan
kefen paraları gibi
dağılıp gidiyorum geceye
neden beyaz sayfalarda aç
siperlerde öç kokuyorum

öyle bir toplum ki aklım
polislerini zorluyor
oğulotu topluyorum düşlerimde
hücre demirlerini emerek
kalbim ferahlıyor

cinnet geçiren yengeçler
yakamozlara saldırır
oysa aşk zor kabuk değiştirir
kaldır başını da bir bak
Ay güzelden alır şavkını

uzun zamandır işte
sönük bir volkanın dizlerinde
uyuyormuş gibi yapan kalem
mesafelerimiz yok artık
yalnızlık düştüğümüz uçurum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/190647/ogulotu.html>

geçenlere

birini sevmekten geçer şiir
gerçekten birini sevmek gibisi yoktur

gökyüzünde öylece duranların
aynı dağa nasıl düşecek gölgeleri
bir gün sen de göreceksin

güneşten aydan değil
ben birini sevmekten geliyordum
biliyorsun

başında durduğum kelimeler ordusunun
söz yurdudur kalem
sen ise benim öz yurdumsun

bilirsin birini sevmekten geçer şiir
sonra yollarını birer ikişer haramiler basar

anlaşılmaz olursun çoğu zaman yazdıklarında
çoğu zaman kaybetmek de var

ama olsun yine de bu dünyada
seni sevmek gibisi yoktur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/191526/gecenlere.html>

anarşist zamanlar

zeytin ağacıydı
bodur ve kırk salkım
kanayan dizlerimi
saran annem

uzak da olsak
memleketimdi deniz
kokmaya başlardı
korkunca ellerim

gözlerim masumdu
onlar kahverengi
bir katilin ellerinde
suskun büyüdü

erken olurdu gün
öterdi gülibik
uyanmak güzeldi
güzel ölürdük

kin isterlerdi
kitapları yakanlar
pusu atardık biz
düğün bayram

ah be zaman
sinema önlerinde
yangından çıkmış su gibi
oğullar beklerdik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/192358/anarsist-zamanlar.html>

sevgili ağı çiçeği

ormanda gezene
uzak bir masal Şehir
iki elim koynumda
sevdalı bir nehir

dileklerim var
aralık bırakılan kapılara
zeytin ve su gibi aziz
sevdiklerim için

bak bu ıhlamur
iki gözüm gökyüzü
Şu çatı katında
yalnız oda cennetim

ardımdan ağlayan
tek gülsün sen çocuk
her yer İsrail zehri
göç kızıl zakkum

kanımızı emiyor
nihai ömür
atılan köprülerde
yakılan gemiler

sevdaya ayrılan yolda
küçük küpeli kızlar ölüyor
giden dönmüyor
giden dönmüyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/193499/sevgili-agi-cicegi.html>

cümle kapısı

altın varaklı
kapılardan geçen
usanmışlık
sen çok yaşa

gece yarıları
yıldız sayıyor dil
bu sen bu ben
kayan ömür

delirdikçe hüzün
kelimelerinle
sevişmek istiyorum
intizar bu

ağlayan şehir
şarap ve peltek dil
koynumda ışık
ama yoksun

elimde değil
öyle özlemişim ki hacı
şir ense kökümde
denizli horozu

söyle Tanrım
el üstünde kimin eli var

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/194312/cumle-kapisi.html>

oğlak dönencesi

ayazda ak güller
rüzgara sırtını veren dağ
matemli bulut ve su
ölüm kimin kuşu

savrulan düşler
cebimde leblebi tozu
hâlâ eteklerinde uçuşan
kırlangıçlar benim

ardıma düşen cemre
her bahar sen değilsin ki
güneşten o kadar uzak
ayrılık denen olmaz

yoksun diye nergis
mevsimini şaşırđı güz
aklım çıkıyor bil
bütün şehirler eskir

kuzu kulağı kokuyor
balıkçı motorunda yakamoz
mazide kalan kozlar
öyle kolay paylaşılmaz

nasılsa dönecek gün
her koyda olur meddi cezir
sızlayan üç yürek acısı
yıkılmasın diye evler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/195758/oglak-donencesi.html>

arkıbaşı

nedir bu yağmur
salonda kilim
vazoda kasım patı
iki ks yangın

demirde pas
ağlayan kehribar
yani düşün
şahlanmış at

koyaklarda
derin bir rüzgar
arkıbaşı us
eskir dil

fermansız ölür
yalnızlık
yatsı da ellerin
Tanrı aı

kelamsız dilenci
yırtık potin
mor dudaklı kadın
gelen ayrıldık

batık bir gemide
arkı başı
şu gönlümde kelam
demesem olmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/196046/carkcibasi.html>

kuşkulu gölgeler

gürleyen gök
korkunca bilir halimi
virane bir şehirde
kaşlarını yolar
şüpheli gölgeler

başını taşa vurur
olanca gücüyle gece
dilim kara zindan
kuşlar uçar evlerden
perdeler uçmaz

yalnızlığım ihtimal
olası ve çoğul
üstelik ivmesi içe doğru
dört yanım yalım
ağlasam çamur olur
düşlerimde çöl

kirlenir kainat
şüphe sarar her dağı
yorgun düşer ölüm
ruhlar ayaklanır
yeni bir hayata karşı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/198189/kuskulu-golgeler.html>

seher ısığı

kalbimde ne varsa senin
sevgilim güzel uyur
güzel sevgilim uyanır
denize verir kokusunu
bütün korkularımın

dağ ardıçları soluğumun
kırlangıç yuvalarında rüzgar
yoksun sandığım yerlerde
nasıl da kavuşmak olursun
yüzüstü yatan duvar

omzundaki kimin eli
yabancı şehir yabancı adam
küçük kız gümüş kolye
topuklarında kırılan kristal
yaşamak zorundasın

çatı katında dünya
ortasında biten aşklar
yaban güllerimin kokusudur
seher vakti duyduğun ses
dirime gelmedin ölüme gel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/198703/seher-islgi.html>

tüneller ve trenler

alıp başımı gittiğim
şehirlerden geçiyor hüzün
oysa ne kadar masum
bir tüneldir karanlık
dizlerime vurduğum

kuşlar ve baş ağrısı
iki ayrı düşün heyulası
siz korkulu bir devin
göğsünde büyüyen kuşlar
siz darağacı meyveleri

trenler geçiyor
dağları delen sirenler
üstelik ateş düşüyor içime
neden ölü doğuyor gün
aklım çıkıyor tünellerden

sürgünlerden de karadır
içindekilerin bahtı
kıyametler koparır sesi
toprak altından çıkan filizin
Tanrı işidir sevmek

öyledir aşılımış dağlar
eskimiş zamanlara benzer
kimin içinden kim çıkar
nasılsa anlamazsınız
giden bir pişmansa kalan bin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/199315/tuneller-ve-trenler.html>

gece sürgüsü

duvara sarılan
sarmaşıklar üzülmez
ikimiz ölsek ne olur
yaşasak olmaz

soğuktur şubat
donup gözlerimde kal
giden tatar bir çığdır
kavlimiz ölüm

gece düşe sürgün
yol uzamaya mecbur
gözyaşı sevgilim
denizin tuzu

sahile inmişiz
iki dağ yorgunu kum
dağılmışız yani
su eritmiş bizi

örter mi üstümüzü
şifasız dualar
gece böyle soğukken
nasıl ölür annem

kutudaki son kibrit de
rüzgara yenildi
kibritçi kız erken uyudu
sürdü gece sefasını

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/200378/gece-surgusu.html>

takva

nazlanan vakit
batık gemilerin kuşu
küpeştede dalgalar
kayalara vurur aşkı
gitmişsinizdir

yıldızımız kör
gece şuh bir kadın
yüzü karanfil gölgesi
dili incili yarım
bitmişsinizdir

sofada terlik
yarım yamalak akıl
evde yalnızlık
avuçlarında kainat
uçmuşsunuzdur

çocuk bahtımın
gökyüzü üleşidir rüzgar
kayıp uçurtma tarlası
suni gübreli hürriyet
saçmışsınızdır

gittin kapandı yol
dön açılın baht
sonrandan sonrası günah
evvelden evveline gel
ölmüşsünüzdür

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/201742/takva.html>

İstanbul döngüsü

ben hep severim
sonra hain çıkarlar susarım
kulaklarımdan gitmez
martı çığlıkları

“ denize gel denize gel ”

deniz neden var bildim
dilimi kessin diye kabukları
sözcüklerde aç çocuklar
ağlamak somun kokusu

“ gittiğim şehre bir daha dönmem ”

yollarla şehirler ayrılır
dağlar ayrılır birbirinden
sevenler ayrılmaz ki
biz aynı gökyüzüne bakar

“ ayrı ayrı severiz ”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/202287/istanbul-dongusu.html>

bataklık ardıcı

efsunlu gecelerin
bataklık ardıcısıdır dilim
inci büyütür gönlümde
kuraklık diyarları

çatlayan dudakların
duasını kabul eden Tanrı
kaçıncı cemreyse bu
artık düşün dilimden

bu kalem bir gece susar
tohumu çatlatır his
göğüslerinden alırım nefesimi
ayrıldığı kadınların

ceylanlar mı kaldı
dağ su uyku yok bize
bataklıkta küçük kuş
sirpik saçlı yalnızlık

bir yol bulmalıyız
enine ve boyuna sonsuz
içinden ayrılık geçen
kavuşmak olmaz olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/203606/bataklık-ardıcı.html>

hayat memat

dil ülkesinde virane
devrik bir kral
elâ gözlerindeki resim
lâl edilmiş intizar

eski ve aykırı
şimdi zaman ölüleri
daktilo tuşlarında bu har
parmak izlerimde nur

katil doğar çınar
ayrılmaz yerinden dağ
yokuşta su olukta pınar
göğsümde zül hep var

hani yaşamak
elâ gözlü dilberdi
neden dizlerimdeki sızı
kamçılı adam

varlığa baktım yok
ecinni devesiyle yük
ağır aksak devir
bu ne hayat ne ölüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/204929/hayat-memat.html>

kırmızı ökçeler

kim demişse yalan
o kasabadan giderken ağlamak
sadiçsız öldürür kuşları
rüyalar hep tersine çıkar

adeta görmüştüm
uzun masallar ezberleyen
koca nineler vardı
yalın dudaklarında

oysa avuçlarımda
ne kadar güvercin varsa uçtu
hepsi de beyaz ve açtı
sen daha küçüktün

çatılarda martı kovalayan
ellerin gevrek severdi
içinde şehirler dolaşırdım ben
her kıyısı ölüme yakın

deniz olsa başka
olmasa başka ağlardın
uzak yaşırdın ufka
gözlerin balık pazarı

“ büyüdüm “
dediğin an düştün
topuklu bir ayakkabının
en son katından

sahile vuran cesedin
kırmızı pabuçlarından tanımladı
kasaba şairinin kimliğini
Ankara'da bir köpek ölüsü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/206011/kirmizi-okceler.html>

kül dergahı

yüzümde esrik
ulu bir çınar gölgesi
teninin kokusu
saçların ve gece

düşlerimde sır
göğsümde eskir dünya
rüya emen çocuklar
o şehri basınca

düşler kurtulur
oyuncak evlerinden
çocuklar eşkiya
ya biz sevgilim

kaç kişi gider
dergahından aşkın
yangın sonrası
nasıl kalır kül

kovulan aklım
kalemim gönlüm
rüzgar buralardan
bizi de götür

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/208798/kul-dergahi.html>

ritüel

çorak topraklara
umutsuz tohumlar serpen
ellerin gibi sabırlı

ve gökyüzüne bakınca
kendi yüzüne kahırlı
yediverenler

siz içimde duran
kaybolmuş ruhlar vahası
yıkılmış tapınaklar

sahih ejder kuleleri
kıyamda içime savrulan ateş
sevgili sözcüklerim

haymatlos bir kurt
denizsiz bir ada hem de yar
kirpiklerimde kara

sussanız diyorum biraz
biraz ölsek artık
kırlangıçlar dönene kadar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/210332/rituel.html>

denizin saçları

karanlık duru uzak su
gümüş ve kara dut dudaklarınla git
koyaklarda iftira şehir

sisli bir sabahken henüz
gülücük kayısı çiçeğiymiş dalımızda
bir oyun ki kıran kırana ölüm

hepimizin belindeki
tek öpüşlük gamzedir hayat
çoluk çocuk topal

yüksekten kork amma
düşlerini de incitme alçakça
nasılsa düşmek sonuç

sen denizsiz deniz sensiz hiç olur
gölgesiz bir adamın düşünde
aşk şimdi bir sebep kainat yıkım

seni görmek için savrulan
asıl bulutların hakkıdır yağmur
gözlerim gidenlerin yurdu

saçlarım adına yazılmış name
rüzgara verdim bu gün
kokun deniz ellerin sevgilim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/214014/denizin-saclari.html>

yelkovan kuşları

sanki kimin haberi var
belindeki gamzeden
ölümlü ellerini yüzüme ver
çünkü hayalin gözleri
okyanus kokuyor

yani kim ister
deniz sevdalısı balıkçıların
parçalansın ağları
biz seninle iki zavallı
fırtına kuşuyuz

kayıplar körfezinde
ölü yunuslara ağlayan
iki uzak deniz feneri gibi
zaman eskiyor bak

sen mevsimini söyle
vuslatın kıyamet gününü
göğsünde ben ve başım
yusufçuklar uçuralım
gümüş dudaklarından

ağlamak yakışıksız bir iş
ama senin için değil
çünkü her şey gözlerinde
huzurlu bir sonsuzluk
gül dilinde İstanbul

boğazda rüzgar yiyen
yelkovan kuşlarını aşk öldürür
nasılsa dönersin körfeze
yüzünde Ayın saçları var
aklımda gidişine itiraz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/217009/yelkovan-kuşları.html>

sarmaşık

duvara yaslanırsın
gece olur

haberim olmaz
kocan ölür

bir sokak kaltağıdır
holde kilim

eve toz alır

üç onbeş treni de
kaçmıştır

birazdan sabah olur

gelin
üstüme üstüme
acılarım

sarın beni
güneşi doğuralım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/219063/sarmasik.html>

şair

yıldızlar uzaktır
biz yakın

onlar uçurtma yakalar
bize yazık

yağmur cama vurur
" O " değil

gök bizim yüzümüzden derin
toprak tenimizden çıplak

Afrika halâ aç
Amerika hırsız ve katil
Asya lanetli

sen gittin gideli buralarda
kalemi kapan şair

dünya döndüğüne
döneceğine pişmandır

gözde fer tende can
yürekte aşk

dönmeyen
tek kuş kalmamıştır

uçuböcekleri
hariç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/221072/sair.html>

yaşamak

kırılan bir dal gibi
meğer

ormanı utandıran
benmişim

istemedem bozdum
oyununu

ayaklananların
sessizliğini

gece niçin durmaz
basar uykumu

gözlerim senin aynın
annem

ömrüm
güneşi saklayan dağ

ölümün alnında eskiyen
her çağ

fişek haznesinde
paslı mermi

bitince süngüyle savaşmak
buna mı denir

“ yaşamak ”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/223765/yasamak.html>

sönük muhabbetler

bir şehir bir adam
bir köpek ve bir sevgili için
yarın uzak bir ihtimal
yeniden sevmek var

göğü yok diye kadının
uçurumdan bakan kuşlarını
tek tek öldürüyordu Tanrı
diyebilir misin yaşıyoruz

sonsuzluğa kucak açan
buğday tanelerinden çok uğru
göğüs kafesimde ağrı
bana anlattığın ölüm ne ki

korkunç bir anafor
içimizden dışımıza kısır
yani kurusak da gülüz
çürüsek de kul

sübyan bir karıncanın
avuçlarından düşen
çekirdek kabuğu kadar
kainat bize yeter

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/225411/sonuk-muhabbetler.html>

su gülleri

yere dökülünce gece
sehpada su
idamlıkların annesi

bir yağmur sonrası
boynunda yafta nasıl durur
ağlamak gibi

çatılardan sızan
o kızıl kiremit tozu naz
üstümüz başımız

güvercin kanatlarından
sıyrılan gökyüzü
demir parmaklıklara tutunamaz

yırtılan bir gömlek gibi
ardımdan gelen
ah şu su güllerinin kokusu

avuçlarımızda beliren
kader çizgisidir sorduğunuz derin
çukurlarda ten korkusu akıl

başka bir yerlerde sanki
hayat yok mu var mı
önemli mi

kedilerin aklını alan güneş
benim olamaz
olamaz içimde Tanrıdan başka sır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/226187/su-gulleri.html>

örselenmiş mezar taşları

kavak ağacından düşen
pamuk değil ellerim
mermer

nereye götürseniz
orada üşürüm
yaz

tenimde akşam üzerleri
uyku kum ve su
örtümüz

dizimde çocuk korusu
alın yazımın
akordeon

kimseleri dinlemez
ah neden olur
ölürüm

belki ölmem
severim delicesine
yeniden

yeniden akşam olsun diye
tutarım ellerinden
güneşin

ruh eşimle bir
iki örselenmiş mezar taşı gibi
servinin dibinde

yıldız kaydırır tenimizde
Ayışığı sonrası
baykuşlar

kime ne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/227330/orselenmis-mezar-taslari.html>

kızıl kehanet

gün batıyor artık
kerpiç evlerin tepesinden
kıyamet kopacak
kirpiklerim yok

sözüm meclisten dışarı
ölüm girsin içeri
ey eşikte bekleyen sin
bebeklerin ellerini ov

beşik de bir yurtluk
uğramaz mı Hızır ve İlyas
düğün gecesi ölürsem
güvey de benim gelinde

doğurgan anaların
adını kimse anmaz diye
öldürün madem tek tek
gözlerinizdeki ferî

beşikteki bebeleri
başımızdaki kuşları
kuşkonmazları
sonra sonrası var mı

katli vacip midir
bilinmez aşkın
şehrinden uğurladığım
yolcular adedince

kuzgunlar var havada
güvercin tutanlar
aşka kızgın havariler
var olduklarına pişman

Tanrım bunları da mı
sen yarattın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/230042/kizil-kehanet.html>

ölük sözler

bir yerde savaş olur
çocuklar beni öldürür
sen saçlarını yolarsın
onlar kitabını yırtar

gözükmez gözüne
ne hava ne su
inciği başkası çıkartır
başkası boğulur

akşamsefasıdır
kokusunu bastıran
sanıyorum odur
gölgeme düşen

bir yerde savaş olur
önce ben giderim
ardımda hep sen
o yorgun asker

deniz tutar gözlerini
sensiz şehirlerin
içince bütün kadınlar
Samanyolu'nu yakar

dizlerinde saçlarım
saçlarımda ölü yıldızlar
bilirim sevmezsin
söylerim dokunmazlar

bir yerde savaş olur
önce şairler ölür
sonra çocuklar körebe
aşk yine bizi bulur

deryada bir balık
balığın içinde ikimiz
etrafımızda sis
gider gelir ölürüz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/231934/oluk-sozler.html>

güzel bir kadın hikayesi

yola düşenin akli
ayak bileklerinde kalır neden
neden seni doğururken
aşkı öldürsün ki annen
" baban hain olmalı"

gökyüzü muhteşem
masallar sınırsız ve kırmızı
dizlerim ağrıyor diye
bakarsın ölüveririm
bu sefer önce ben

bir toprak gibi sessiz
sanki dudaklarında sınırsız
sözlerinde kainatın sırrı
olağan bir ölüm düşünüyorum
kırlangıçların dönüşünden

bu sefer başka bir gece
yeniden doğmak için ölelim
Ay gibi misal doru atların
süvarilerinin ak alnında
parlamak muhteşem olmalı

yok mu bu şehirde
güzel bir kadın hikayesi bilen
kim gelse gider o gelir gider
içimde hep sinsi rüzgar
ben sensizliği beklerken

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/235609/guzel-bir-kadin-hikayesi.html>

çakmaktaşı siyahı

Tanrının içimde
incinmiş bir hali var
kırkınıc kapıda
ben ve hayal

aldatır mıyım hiç
ateş böcekleriyle oynarken seni

mazi kızıl bir hat
korkunç bir masal kuşu
şu Anka dedikleri
üvey annem

önce beni döverdi
sonra gidip babamı severdi

şehirler değişiyor
dili bozuluyor insanların
korku satılık vatan
kimse almıyor

sahi okyanus da yunusların
gözyaşı sarnıcı mı

iki çakmaktaşını
birbirine vuran çocuklar
ya yangın çıkarır
ya taşları kırar

halimiz hal değil misal
kuyuda gözlerimiz Yusuf

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/237580/cakmaktasi-siyahi.html>

üç kelebek oratoryosu

gece yarısı çocuklar
kapımda bir eşkıya korosu
nasıl ulur çakallar
Ay'a karşı

dağda pusu aynada şehir
kızıl güller ülkesi aklımda şems
bakarsın birileri yol bulur
gider ve bir daha dönmez

vasat bir haldir hüznün
aklını yitirir şiir
üç kelebek gelir sahile
bir dalga götürür

yola bakıyorum yoksun
intihar hissi ile bütün
içimde tuhaf bir yer var
eminim ordasın

notalar çıldırıyor yazın
kemanın kopan teli
direk yüzümü parçalıyor
haberim yok senin

çatı katında bir martıyı
kiremit tozuna küs
bulutlar pamuk şekeri
gökyüzü sınırsız deniz

emin ol bir kelebek ölür
iki kelebek ağlar
yanar kasabalarda anneler
şizofren kocalarına

sen de yan şimdi
geberik bir adamın kollarında
o düşeceğin an için
Tanrım bizi affetsin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/238733/uc-kelebek-oratoryosu.html>

günahkar silüetler

bir sufiden
cellat yaratan aşk
kime lazım

gözleri yok ki
ağlasın

dudakları gümüş
tadı su

yarım bir elma
kadın

bir sufiden
cellat yaratan aşk
kime lazım

gidersin
düşmanı olursun
düşlerin

gelirsin
dizlerinde uyursun
adamın

karanlıkta iki silüet gibi
sevişiriz yine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/240060/gunahkar-siluetler.html>

gülsüm ölünce

geceler öksüzdür
heceler yetim
sen varsan şiir
yoksan yalnızım

ne zaman sevsem
başımda bir ağrı
" o "odadan çıkmaz
Kıyamet meydanı

ekmeğe tuz
suya ayrılık eken
Tanrı isteğidir
yazmam

gülsüm yatar
annem ayrılır evden
büyür müyüm
dönmezsem

cüce mi kalırım
yeminimi bozunca
başımda yeniden
ekmek kırsın kuşlar

gülsüm ölmese
sevmezdim seni ben

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/243382/gulsum-olunce.html>

suyun vedası

göğsünde ağlayan
gölgesiz bir adam var
veda doğuran kadın
aklımdan çık gel
çağlayan benim

dünya bir lunapark
içinde çarpışan arabalar
bir de biz varız işte
çarpışan yıldızlar
sevgili dilimde sır

denize doğru akan
nehirler düşlüyorum hep
kime veda ettiysem
gelsin ölmeden
gönlümde talan var

salımdan tutsun murat
illa ki solumdan
kalburdan geçirilmiş gibi
bölük pörçük hayat
her parçam kırmızı

gidiyorsun şimdi
peşinde bütün arzularım
denize kavuşan su
telaşlı ve muhteşem
ayrılık neyin vedası

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/245140/suyun-vedasi.html>

öykünme

ağlayan bu göz
nazenin bir şiirdir
senin için

başını vurduğun hüzünse
şimdi ikimizin yüzü
neden gittin

aklımda kirlenmemiş
tek o şehir kalmıştı
şimdi yok

beklediğim gecedir
dilime düşen öç
İstanbul

üşüdün mü sahi
omuzlarında bir şal
küçük kelebek

hem martısı aç/bak
hem simitçisi
avuçlarının

Ankarada yokluğuna gün aymaz diye
İstanbulu taklit ediyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/245944/oykunme.html>

nar-ı beyza

gece olur ruhum ölür
bir aşk kapısında durur benim
ateş de benim kül de ben
dokunulmazım

sular basar şehri
kopar tek tek güllerin başı
aramıza girer yağmur
ıslanmazım

kim giderse hain o
kalan ısrarla acısını çeksin
içimde yıkılan sarayların
tek şahbazıyım

acemde bir kız kızda nur
heyula duası ejderin
avuçlarımızda nasırlı aşk
tarlası gübresiz yarınların

doğurabilen varsa gelsin
sevgilim gibi günü
yarın daha bir güzel işte
sonraki gün daha bir güzel

ateşin bu gece nesi var
niçin yakmıyorsun söyle
yıldızlar ey Ay ve ötesi
sonsuz bir aşk vaadindeyim

gelin bende siz ilelebet durun
saklı bahçelerde bekleyin biraz
asırlık çınarlar gibi ağlayan
çocuklar göreceksiniz

aşkı boyunlarında taşıyan
melekler geliyor aklıma
ateşe su taşıyan kelebekler
gitme sevgilim gitme nar-ı beyza

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/246881/nar-i-beyza.html>

aksi seda

yola düşen şair
" seni seviyorum " diyen
diliyle inatlaşıp
aklına geleni yapsa
boğulan kim olur
gördüğü ilk denizde

her çalıda bir kuş
zıpzip oynayan çocuklar
gel çileli bekleyiş
git zorlu hüzn
cehennem yolunda
bu nasıl yaz

vazgeçmek için geç
tek hesap yok
eğrisi de doğrusu da ben
güvercin boğazlıyorum
her vakit göğsümde
masumsan öl

diyelim ki yalandır
her halin gibi aynada yüzün
dudaklarında har
üşümekten geçer yanmak
toru topu gülüşün
kırk üçüncü bahar

bekliyorum ama
ya yoksun ya varlığın içinde
sıkıcı bir özlemsin
ben geldiğin kadar hayal
gittiğin kadar gerçek
hiçbir şey görmedim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/247818/aksi-seda.html>

aşılı ağaçlar

sürgünde aşktan
aklı çıkan adamların
adıdır karanfil

boş trenlerde
gece düşünür onlar
odalarda ölüm

senin gözlerin
deniz ister bilirim
kesmez su

ya yağmur bu gün
sizin içinse
zerdali dalları

ıhlamur ağacıyla
ağlaştığımız
günebakanlar yok gibi

ölmeden birimiz
ötekine aşılansa bari
olmaz mı sevgilim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/249042/asili-agaclar.html>

istisna haller

yosun kokuyor su
korkuyorum
yoksun

gözlerine baktım
akasyaların
çoksun

kiremitleri vurdu
sonra yağmur
olsun

böcekler için
şüphelidir
ölüm

Tanrı için
bildik
iş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/249578/istisna-haller.html>

yüzünün yarısı ada

antik bir şehirden dahası
bu gece gözlerin şarap mayası
aklım intihar eylemcisi
dalgalar vuruyor sen susuyorsun
yüzünün bir yarısında hüzün
öteki yarısında ada var

bilir misin sevgilim
Ay yansır mı gölgesine düşlerin
işte uyuyorsun işte yine
sevdalı bir kuşum
durmayın kanatlarımı çekin
yakamozmuş yıldız değil

yıldız değil yakamozlar
çünkü senin yüzünün yarısı ada
yarısı öyle böyle değil hani
iki güzel gül biri ak biri kızıl
kayalara vuruyorken su
ayrılık omzundan düşen şal

hayır hayır gitme öyle kal
kumsalda düşünürken
bacağı kırık bir yengeç gibi
gece deniz içime girdi
keşkeleri bilmez ki uğrular
aşk gücü yetenin işi

iki yunus ve ben yüzüyoruz
ölmem mi lazım yani
bahtiyarlık meselesinde kalbim
uslanmaz arsız bir uğru
hani bütün kapılarını açan
o kelimenin adı neydi

baktım bir fotoğrafta duran
yüzünün yarısı ada
öbür yarısı deniz ve gök
sorgusuz kalamaz mısınız biraz
bu kendime ait bir cinayet
muhteşem bir kadın sevmişim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/251574/yuzunun-yarisi-ada.html>

gölün katili

bu bir ayrılık güncesi
not düşün giden temmuzdur
ağlayan ben ikimiz hiç
hiçmişiz meğer

biliyorum aşk gökyüzü
gözlerin şimal yıldızı
yürümek kimin işi
uçmalıydık

sıkılınca yolduğum
yoldukça içimi kemiren
kaç kirpik kaldı
kaşlarımda

sahilde büyük bir otel
lobide seni seyrediyorum
ah şu göğsümde
duran rüzgar

kopartılmış güller
hangi sevgiliye gitse
onun katilidir
ama aşk gülün katili

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/252600/gulun-katili.html>

şirin ülkemiz şiir

sanki umudumuzdur
boş vagonlarda gece kuşu
şu yokluk treninde ikimiz
şehirler gezmekteyiz
el elde baş başta

şehirler işte öyledir
hacıyatmazların kucığında
oysa biz sevgilim ikimiz
o acı senin bu acı benim
şirin ülkeler gezmekteyiz

tahtırevanlarda
devrik krallar gibi huzur
giden de gelen de
göğsümüzde oturur
ne yaşamak amma

bu ne provası şimdi
ölüm kayıp yıldızlar ülkesi
yani durmuşuz nasıl
zamansız ve mekansız
gitsek de biriz kalsak da bir

şirin bir ülkemiz var
kelimelerle dolu yurdumuz
ah öç bilmez misiniz hiç
ünlediğiniz yerlerde sustuk
son noktayı koysun diye aşk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/254392/sirin-ulkemiz-siir.html>

kör düğüm

ellerin zor zamanıdır
benim gül düğüm
üç gün sonra
yokum

kıyısında kayıp denizin
iklim delisi yüzün
kumdan kalem
yıkın

Ankara'dan gidince
aklıma gelir başım
dönerken hep
yağmur

niçin bilmem günce
çoğalmak acıdır
ayrıldıkça
ölüm

bıraktığım türküdür
bir sazın telinde
ürkmüş kız
gönlüm

geceye üfledim diye
Tanrının cezasıdır
bütün iplerim
düğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/254691/kor-dugum.html>

korkulu anlar

içimde kadınlar ölüyor
şiiir oluyor

kara ve yıldıgın eski ama doğurgan
bir kapı aralığında bakan

binlerce kadın geliyor üstüme
O bir tek harf için

bu yüzden hatırımda
bir deniz kadar bile nefesin yok sevgilim

öyle bir yurtluk ki
şu karanlık

ortasında ela iki göz odadır
kainat denen varlık

yaşamak her sevgiliye bir çığlık
ellerini ver yüreğimi al

yalnızlık hayali bir oluşum
boş bir salonun ortasındayız yine

bir devin dizlerine oturmuş ağlıyorum
kör bir sevdaya düşene kadar

haberli habersiz
sürüp gider bu korkulu anlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/255509/korkulu-anlar.html>

tahta kaşıklar

ayrılık şehrinin
panoramasıdır gözlerim
siz bana bakmayın

yeni bir kainat
renk düşü'nün içinde
kahve telvesi

ağladığımı görmesin annem

demir kaşıkla
çorba içen çoban
büyümez usta

ne bileyim
yazdı kıştı bahardı
dünya sustu

üç vakte kadar
tel örgüleri aşarım
sanırım ölürüm

ıhlamur ağacımı kesmesinler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/256116/tahta-kaşıklar.html>

terk şehrinde kuşlar

güneşin ardından
yollara düşen

sefil bir adamın
halidir bu

gece olunca
yıldızlarla avunan
deniz aldanır

sen geri dön
ısırdudaklarını
kalemin

bil her şafak
gözlerine kim asıyor
bu üzümüleri

kim üzüm suyu içiyor
kim şarap

aklı yetmez
terk şehrindeki kuşların

vebali yoktur kalanın
gidenden fazla

bir kadın bu şehri
terk edeli

ölüdür bütün kuşlar
babam gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/258166/terk-sehrinde-kuslar.html>

Ay düşüren

küçük o/da malum
karıştır şehri akıl

bağ benim
bahçe benim neden

avluda uluyan kurt
içimde yaşıyor

dalyanlarda
iki balığız leylim

ikimizin de
iki yanı ayrı kuz

say ki derinden
vurulmuş okyanusuz

uyku çoğul
bir zamansızlık

ölüm her şeyin
dur vakti

çocuk Ay'a baktı
Ay suya düştü

" su "

bu gece sevgilim
sen oldun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/259010/ay-dusuren.html>

uyku çalan

kaldır gözünü yerden
geceye bir bak

halden anlamayan
yıldız mı yok

öyle değil işte
giden ruhundur tut

kayan bütün yıldızlar
saman yolundan

çıkart aklından tek tek
erken uyuyanları

tavan arasında koca dünya
tozlu raflarda kitaplar

kokladıkça artan
yalnızlığım

kim çalıyor uykumu
dizlerimden

ne çabuk uzadı saçları
şu keloğlanın

altı üstü sen
pamuktan bir prensessin

sevsem erirsin işte
sevmesem bu fikirle ben

ne yapsam
uyuyamam ki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/260572/uyku-calan.html>

müptezel düşler

yorgun ve fakat nida
gözleri bunlu
İstanbul kızdır
kör bir nokta gibi yani
ufka bakar odam

güneşi uyandıran
horozlu ayna benim
geceden kalan söz
yıkılmış nota sehpası
nefesimde hüzzam

süvarisini atan
deli yalkılar ordusu
içimde çeperi ayrılık
muhteviyatı duvar
gel derim gelmez

git derim içimden
dilin çengisi can yakar
kendisi bilmez
sevda olmazın kızdır
olur ise bize gelmez

kendinden geçiyor su
yıldızlar deliyor yüzümü
gece sevdim diye seni
alnıma koysunlar
yedi kız kardeşten birini

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/261129/muptezel-dusler.html>

Eylül'e hazırlık

ellerinde hala
çimen kokusu var

başımda ağrısı
Yusuf'un

Kenan'ın ilinde
gülleri kurutan Tanrı
ispinoz mu

yoksa celladı mı
Ağustos

Ay'ı kuyuda asan
ortancaların

yine de düşün
ağlasak seninle ikimiz
iki ayrı tecritteyiz

boynu kırılınca
karanfillerin

yüzü göğe bakar
vatanına düşer aşkın

ey Allah'ım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/261879/eylul-e-hazirlik.html>

sonsuzluk naziresi

o kasabaya döndüğünde
mevsim güzdür
üzüm göz

raf aralarında kalan
eşiklerde düş
gül'dür gül

şehirler alır onu benden
denize kıyısı olan
başka şehirler

köpekler gibi pişman
ben onlardan
kaçarken

o kasabaya döndüğünde
elinde kitaplar kalır
sarı sayfalı

kelimelerinde savruk
cinnet geçirmiş
bir ömür

içlerinde kimler yok
kimler var
hiç

sonsuzluk dediğin
nedametin
ey yar

bir fani gibi şimdi onurla
yüzünü toprağına
dön

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/263308/sonsuzluk-naziresi.html>

aziz

gidince dönen
bütün dolaplardan
haberim var

suyu gören
ayak bileklerin
sevgilim

yüzünde
bir Ay tebessümü
petunyaların

uykudan kaçan çocuklar
masalsız kalır

masalsız kalanın
annesi ölür

aşk

masaldan kaçanın
annesi ölenin ve benim
başımda hale'dir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/264521/aziz.html>

deprem

evvelce dilim
körpe bir Tanrının
manastırıydı

biri vardı içinde
sonra öldü

depreme yordular
üstündeki tozu

eşikte bekleyen
süpürgenin

pervasızca vurdu
dizlerine

ayrılık denen
kadın

meçhul bir adamın
kollarında

duran saate zamanı
kim hatırlatır

“ unutuldum ”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/264946/deprem.html>

susta

bu ölen çocuklar bizim
ama vatan değil
kimin sevdalısıdır
koynumda bunca zaman
mahşere giden atlılar
dönün geri ihtilal var

gece üç boğum kara
uyku yorgan ve yıldızlar
bir tırpan gibi alnı şakımda
sevdalandığım hilal
o da kan gölüne düşünce
ihtimaldir üçe bölünür

nasıl bir suskunluk
kaç kişi var içimde pespaye
o kirpinin adı korkuysa
bu dağın ardındaki hürriyet
ihanet yurdu mudur
böylesine kolay satılır

dağın şimdi aklımdan
çil yavruları gibi sözcükler
dilimden giden kurtulsun
asırlık kehribar erisin
vakti mukaddestir suyun
dokunmayın yönüne aksın

çoğalan ayırık otlarını
temizlemek için bahçeyi yakan
ağılı bal talipleriyle
deli oğlanlar gelsin he mi
eni konu biz de vatanın göğsüne
gül gibi asılırız ne var ki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/265560/susta.html>

mamafih

ayna arıyordu yüzüm
baktım duvara
duvar ıslak

duvarda
ağlayan bir gölge var
saçları beyaz

içinden geçersin
renklerin çalınır biraz

biraz daha ölürsün
istemeden

istersen sevgilim
bunu da yaz

“ Tanrı ikimiz için
bir dünya yaratmadı ”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/266603/mamafih.html>

sonbahar yutkunması

iki yüzü de şemstir
madem aşkın

sonsuzluk
gel bana suskunu ver

yangın
saçlarımı al
sonra

sonra bir kapı açılsın
bir kapı daha

ellerin
ardına kadar
derin

ellerin zayıf ve bir çığlık gibi
münzevi senin

tutmak
anlamsız bir
heyula

düşmek boğazımda
adem elması

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/267791/sonbahar-yutkunmasi.html>

güvercin el/lerin

keyifsiz bir akşam
ölü doğuruyor yunusları
göz bebeklerimiz
sahile vuruyoruz
köpük köpük Ay ışığını
sonra kuruyoruz

anlıyorum ki
bu şehirde deniz yok
sen yoksun
ama hangi şehir
bu kadar gözlerindir
bilemiyorum

sıkılınca boğazım
içimde deniz olsan diyorum
gök yüzümde güvercin
ben en çok ellerinde olan
güvercinleri seviyorum
onlar en çok seni

sonra güvercinler
babalarının ardından ağlar
çocuklar her şeye güler
giden korkar mı
kendi olmadığı yerden
bilmek dahi istemem

uçurumlarda duran
Ay'ın altında bir mızrak gibi dik
gölgesiz sevgililerdik
uçup gittin içimizden
uzaklar şimdi manasız
yakın avuçlarımızda rüzgardır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/275981/guvercin-el-lerin.html>

huzursuz adımlar

ağaran geceyi
koynumdan çalan kahya
söyle geceye
gitmesin

simli yıldızları
saçlarıma böyle koyan
kadına da söyle
acele etmesin

uyandırmasın şehri
uykusuz şairlerin
" aşk ölümsüzdür " nidaları
faydası yok

sokaklar niçin boş
ve artık git gide soğuyor hayat
kalleş mevsim sonbahar
ümme üşüyoruz

gırtlığımdaki lokmadan
giydiğim hırkaya kadar sefil
bir o kadar da güneşsiz
her yaprakla düşüyoruz

bilmem niçin
içimde huzursuz adamlar var
sorsam söylemezler
yazsam anlamaz

binlerce kez
cesedini parçalayan
katil bir ruhum
bu aralar

üstelik isyanda
bir bayrak gibi yakamı tutan
bütün kadınların
tütün kokuyor saçları

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/279421/huzursuz-adimlar.html>

ikimizin türküsü

gidişine küfreden dil
korkunç bir iklimin ürünüdür

türküler söylenmez artık
o sazı bu gece kır

ayrılığın gözleri
kabaran bir denizde büyür

dizlerime koysan
saçların buradan sahile vurur

kumsalda kadınların
dudakları gariptir

beklenmedik bir anda
rengini tuz çalar

“ sevgilim ”

birimizin olmadığı yere
ikimiz gidemeyiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/280893/ikimizin-turkusu.html>

son yaprağın aşkı

bahçemde o kadar
allak bullak ki sarı
karışır bu mevsimde
yaprağın aklı

parçalanmış aynalarda
yüzüm gibi asık
bu sefer dağınık bir yatak
gönlümde ölümsüzlük

incinen yanım da var
hep burkulan içim de
yaz sokaklarda boş
kopan başın ağrısıyım

vurulmuş bir taşın
başında durulmuş suyun
çayırın çimenin aklımın
başıboş rüzgarıyım

dalımda kalan son yaprağın
adını koy o zaman
düşeceği anı hissedene ol
eteklerini aç ve bekle şimdiden

belki de son yaprağın
sevgilisi olurum
bahar dizlerine düşmeden
giderim buralardan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/284663/son-yapragin-aski.html>

su buharından sevinçler

şehrin katilleridir
aşk kadın gül ve gece
ekmeğin kokusunu
buharından ayırır ayaz
uyku basar ölüm

gökyüzünü çizer
uçurtmalar

baktım o yar
deniz tarafımda çocuk
sustum uyanmasın
ağlamak uçurmaktır
cümle kuşları

gönlümde kanatsız
uçanlar da var

tavan arasında mahpus
kemirgenlerin
su buharından sevinçleridir
sizin göz yaşı dediğiniz
yanaklarımın güzü

düşlerimden kaçan
kızıl lepiska saçlı kadın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/285960/su-buharindan-sevincler.html>

duvar renk ve gölgeler

geceyi ağulayan
sözcükler gibi uzun
düşünce nüvesi
şu ensemde hayat
örs ve çekiç

saklı bahçelerde
dudak izi ruhumun
leylak kokusu
bakır bir tasta su
kekremsi aşk

o kadın beyazdı
bu şehir mor
yüzünde dolanır hüzün
ebemkuşağının
renkleri ayrılık

gittikçe uzaklaşan
siluetlerde düş
gözü çıkasınca bir adam
daktiloda kayıp
işareti sus

duvarda gece
vehimsiz gölgeler
titrek ve siyah
ansızın gel
biz seni yine ağırlarız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/289344/duvar-renk-ve-golgeler.html>

avuçlarımda patlayan dualar

güncesiz bir adam
tahta kurusu ve yere düşen
şalın ardından bakın
kader bu olmalı

kimliksiz kuşların
gökyüzü alnım
resimlerin karşısında
bir başına ve yalın

ne zaman duysanız
mezarlık türküsü o benim
aklı karışık uslanmaz
kirli cam fanus

karanlığa vurgun mana
ateş böceğinin sırrı
gözlerimde kuru pınarlar
çamur deryası kevser

hangi dağ heves bana
yüce ne demek
göğsümdeki sancıdan
kutsaldır avuçlarım

dönmesin ne çıkar
gökyüzünde asılı kalan
tahtirevanlar düşü
yahut yağmur

avuçlarımda patlayan
dualarımla yine sana Tanrım
tavan arasında üşümüş
tahtakurularıyla gülüşürüz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/290383/avuclarimda-patlayan-dualar.html>

üşüme solosu

güneşe doğru bakınca
Kasım dış ağrısıdır babamın
kış ölümler yurdu
dağılan karınca yuvası
gamze çukurum

kavalyesiz bulutlar
isli şehrin gökyüzünde durunca
matem doğurur yoksul
bitap düşer suya Ay
onunla büyürüm

gece dudakları mor
nemli bir zulümdür yaşamak
hiçin içinden çıkmışlar için
karanlık sokak lambalarından
çocuklar toplar düşüm

masalımsı bir hayat
genzimi yakan bu acı hatırat
kehribar benizli ayyuka yansır
ifrit kocakarıları soğukları
kendimden üşürüm

niçin üşümek var
gittiğin yerde bunu da sor
yakasını iki de bir
rüzgara kaptıran adamım
ayrılık kısır döngüm

sesimin yankısına düşen
kelimelerden kurtar
avurtları çökmüş hasretleri
ben gideyim sen ardımdan gel
soğuk ve sessiz ölüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/292168/usume-solosu.html>

yalnız adamin manifestosu

kendine ölür gün
mevsim çarpar dişlerine
dişi bir kurdun
üşürsün

güneş bir mızrak boyu
yükselince artık
gölgen ömrünün zorudur
çağ sonsuzluğun

aguşuna düşen
rüzgarın kasvetidir çakal
yanaklarından süzülen
esrik kristal

ellerin meğer
ağyar istermiş demek
kendinden geçen
ömrün nar

duvarlarla konuşan
gözlerimi düşün evvel
miktarsız hakikatimiz var
sınırsız argüman

gece olunca
çocuklar ağlar dizlerinde
bakır maşrapaların
aklını alır su

dökülmez üstünden
günah dediğin
kestaneye çalınca gözleri
gülen ancak ölümdür

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/294560/yalniz-adamin-manifestosu.html>

kuş konmaz düşler

kendilerine külden bir mazi yaratan
ateş toplarının yurdudur
bu gece ve her gece saçlarında simli
ölü birer erguvan dudaklarım

bir imdat sirenim olsaydı eğer
yahut canavar düdüğü yüreğimin
tam zamanıydı şimdi çalardım
bu şehri ayağa kaldırana kadar

uyku var uyku yok bekliyorum
vuruyor duvarlarına göz çeperlerimin ışık
illa ki de senden istiklalimi istiyorum
cevherini çaldırmış ruhum karanlık

kelimeler çıldırır dillerinde sevgilim
yokluğunda evleri yıkılır devlerin
gittiğini görürsün içinden derinlere doğru
adımlarını sayar karanlık adamlar

denize bakarsın ayrılık olur yönün
bakmazsın geçmez şu zaman dediğin
gelen giden sorar işte nedir bu hal
rüzgar yalnızca beni mi sallar

vaka dehşetine kapılmış giderim
aşıyanda ellerim boş bir tabut
bari sen ölmezden önce kon ya da göç
ama hayat suyunu bu çeşmeden iç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/295819/kus-konmaz-dusler.html>

kırkınıc karpının anahtarı

arkasından konuşurlar
en olağan anların bile dışında
ölümcül olabilir bazen
bazen de sevimsiz
şimdi dursun ellerin
daha var

uzağımda titreyen
bir mum alevi gibi sessiz
çığlıklar görmekteyim
duvarların yüzünde
duvar ak duvar kara
biz berbat

dönme başımın üstünden
gölgemi çalan sahaf
ölmek için yaşamak mı
bu nahif bir serenat
sen ise yanaklarımda kasımpatı
şimdi gül biraz

hangi şehre varsam
kilidi paspasın altında durur
oysa kapı dahi yok
deniz basmış gözlerini
uykuda sevgilimin
o biraz hüzünbaz

ben ise aşkın
onarılmaz devşirmesiyim
yanmış bitmiş
bir kibrit çöpü gibi
sonsuzluğa doğru
ikimizin eğrisiyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/297375/kirkinci-kapinin-anahtari.html>

öncesi aşk ertesi küs

bakınca farkına varmadan
bayramları çalmışsın gözlerimden
oysa çocuk olmak için bu sabah
ölünebilirmiş hatta

yollarda belasını bulan
söylemezsen susar sandığın bir adam
türkülerin dilinden anlar diye
ağlayan kadınları sevdi hep

sevmek için ağlattı bir gün
kendinden geçmiş
bütünleri yarım yarım
demem o ki artık yok yarin

dile düşmektir hali aşkın
neylesin sensizliği şimdi düşün
sandukası kayıp evliyalar susun
göğsümde onun izi dururken

gelir ve gider böylece
heyulası gönlümün
bana aşkı anlatan tek öfke
dilimde yalnızlık şivesi

keyifsizim zamandan
hangi halimin bedelidir bilmem
gelen arife gününe inat
içimde ölü çocuklar

bayramlarımı çalmışlar gözlerimden
denize bakarken hem de
öncesi aşk ertesi küs bir evrende
sözün ne hükmü var

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/299427/oncesi-ask-ertesi-kus.html>

her bayram babam ölür

dillerinde şeker
keyif çağı bu incilerin
dökülün yerlere

gözlerinizde
gizli sırlar anatomisi
öylece susun

havası bu
puslu gönüllerin
yağmur

sabahına küs
kızıl elbise giyenlerin
bayramı yok

ne zaman
kapısı çalınsa
evlerin

bir kadın
dizlerine vurur
saçlarını

baba şimdi sen
kapı aralığında doğan
o çocuklar için

ölümden
haber veren bildik
iklimlerdensin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/300370/her-bayram-babam-olur.html>

güneşin küs günü

üstümüzde yalnızlık denen
ağır liman kokusudur
kedileri ayağa kaldıran
güneşin hala uykusu var

üstelik sokakta
o camı kırmadan gidecek
tek çocuk yokken
nasıl giderim senden

bana kalan sapan lastiğinin
meşin taş yuvası hayat
kollarımda derman
gerilim ancak

yoş gülüşlere sarılan
yokluğun basma fistanlı kızlarıdır
aslında şıpidik terliklerim
fasulye ağacından düştüğüm de yalan

ne desem olmaz
çalıntı çocuklar yurdusun sen
gülüşünden haberin yok
uyandırdığın güneşten

masal kuşlarıyız diyerek
yaşamaktan vazgeçen
kuşlardan habersiz gökyüzü
gökyüzü olamaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/302652/gunesin-kus-gunu.html>

kimliksiz köpekler şehri

avurtları çökük çirkin ırkın
dişi köpeklerinde aklım
bir yandan doğurup böyle nasıl
batırırsın güneşi Tanrım
muammaların ne de büyük

kimin yolu bu kadar uzun
arkadaşı kimdir ezelden Efraim'in
gece ve kızıl saçlıların ihaneti
içinde yaşamazken insanların
sen her şeyi bilen nasıl da susarsın

dışına vuran su gibi duvarın
sarıya çalan rengine bakın hele
yüzümün soğuk yanında
ağlayan bir Mesih var nasılsa
gülmek için sebebim yok

karanlık bir cümleyim
suskun dudaklarından arşa gebe
bütün kapılar aralık şimdi
şimdi yollar tepetaklak
yıldızlar saçlarımdan kaçıyor

söylesem öç olur halimizi
yedi tabutta taşıdılar yedi iklim acımızı
önünde üçler yediler kırklar
ardında üçler yediler kırklar
bir günahkar ben kalmışım

kimliksiz köpekler şehrinde
erenlerin yürüyüşü var
aşkın hakkından gelenlerin
cennet bahçelerinde yeri
ya biz nerelerde kiminleyiz sevgili

pusuya düşünce ellerimin
kana bulanır rengi
kırmızı bir düştür hayal
suratsız sıfatsız şifasız
şeytan olsam diyorum hani

şimdi sen desensiz yurdun
misalsiz kahramanısın öyle mi
yani sevgilim öyle mi değil mi
yani ölümden öte köyün
neresiye orasındayım şimdi

yalancı güvercinler

o bir masal kuşudur
tül perde

açın camları
havalansın şu dünya

balık pazarında
martı çığlığı

göğsümde
uyuyan yeni yıl

gözlerim yerde
güneş ısıtıyor nasıl

gölgesi yok
devşirme kuşların

lösemi hastası
odalarda

kendinden geçen
çocuklar

oyuncak arabaları
taşıyor niçin

yok şimdi değil
keloğlan

devin embesil annesi
ölünce barış

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/309530/yalanci-guvercinler.html>

sudan sebepler

gönlüme kim düşse bu aralar
seni alır gider annem
o bilir kim sever beni kim sevmez
sarışın ve üstelik ağlayan
her kadın için ölünür

bir sabah uyanırsınız
bakarsınız güneşi güve yemiştir
ışıklarını toprak emerken
biri çıkar " çok geç " der
haram olur toprağa yağmur

kirpiksiz kadınlar önce ölür
sonra olan çocuklara olur
takvim yapraklarından düşen
kepaze günlere inat sevi
sol göğsünün üstünde durur

nasıl mı beşikte bebek gibi
yağlı ipte karanfil
gözlerinde iki damla yağ
ha düştü ha düşecek
böyle öykümü olur

dün sen ağladın diye
bu gün şehri yağmur bastı
yarın başka bir dal kırılır
ömür bahane günüdür
kahramanlık benim işim

yaz diyorsun şimdi kış
avlusunda güvercin ölüleri
mabetlerin içi dışı yok
zahire pazarlarında satılık
Tanrım ne yürekler var

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/311122/sudan-sebepler.html>

sunak

elleri köpek seven
çocuklar

kulağını
ayaza diken gece

suskun olsa da
yürür

karanlığa doğru
adımlarım

anlarım dilinden
kişniş'in

ulu zevat
göğsümde uyurken

yunusun karnından
çık gel

söndür içinde çıkan
yangınları

Ay izidir
yüzümün gölgesi

sen gidince
sevgilim

bir başka oyunun
başlar ikinci perdesi

yeniden yaratmak isteyen
bir Tanrı gibi

ikiniz birden
durmayın öldürün beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/313120/sunak.html>